

URADNI LIST

ISTRskega OKROŽNEGA LJUDSKEGA ODBORA

LETO V.

KOPER 15. decembra 1951

ŠTEV. 14

VSEBINA:

ODLOKI ISTRskega OKROŽNEGA LJUDSKEGA ODBORA 104. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o prekrških. 105. Odlok o finančnih prekrških. 106. Odlok o lovu. 107. Odlok o obvezni prijavi nalezljivih bolezni in o ukrepih za preprečevanje in zatiranje nalezljivih bolezni. 108. Odlok o drugi dopolnitvi odloka o ustanovitvi in pristojnosti javnega tožilstva za Istrsko okrožje. 109. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o odpravi agrarnih komisij ter o prepovedi upostavljanja odpravljenih agrarnih odnosov kolonata in polovičarstva.	110. Odlok o drugi dopolnitvi odloka o prejemkih oseb v delovnem in uslužbenskem razmerju in učencev v gospodarstvu. 111. Odlok o drugi dopolnitvi odloka o davkih. 112. Odlok o drugi dopolnitvi odloka o vzdrževanju stanovanjskih poslopij. 113. Odlok o spremembi odloka o sestavi in izvajanju proračuna. 114. Odlok o dela prostih dnevih. 115. Odlok o dopolnitvi odloka o proglasitvi gradnje hrvatske gimnazije v Bujah za občeokrajno delo.

Odloki Istrskega okrožnega ljudskega odbora

104

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947, v zvezi z odlokom Poverjeništa PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947, izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ODLOKA O PREKRŠKIH

Odlok o prekrških z dne 18. julija 1949 (Uradni list št. 3-19/49) s spremembo z dne 17. septembra 1951 (Uradni list št. 11-76/51) se spremeni in dopolni tako, da se njegovo prečiščeno besedilo glasi:

ODLOK O PREKRŠKIH

Prvi del

MATERIALNOPRAVNE DOLOČBE

I. poglavje

Temeljne določbe

1. člen

1) Prekrški so kršitve pravnih predpisov, za katere so z odlokom, odredbo ali pravilnikom predpisane upravne kazni in varstveni ukrepi.

2) Upravne kazni in varstvene ukrepe izrekajo organi ljudskih odborov, ki jih določa ta odlok.

2. člen

1) Prekršek se sme kaznovati samo takrat, če je bil z odlokom, odredbo ali pravilnikom določen in če je bila zanj predpisana kazen, še preden je bil storjen.

2) Če se po storjenem prekršku spremeni predpis, ki se nanaša nanj, se uporabi milejši predpis.

3. člen

Predpisi o prekrških se lahko izdajajo:

- a) z odloki ljudskih odborov;
- b) z odredbami in pravilniki Izvršilnega odbora Istrskega okrožnega ljudskega odbora;
- c) z odredbami in pravilniki svetov Istrskega okrožnega ljudskega odbora na podlagi posebnega pooblastila, ki jim ga daje odlok Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

4. člen

1) Organi iz prednjega člena smejo predpisovati upravne kazni in varstvene ukrepe samo za kršitev predpisov, ki jih sami izdajo v mejah svoje pristojnosti, določene z odloki Istrskega okrožnega ljudskega odbora in drugimi splošnimi predpisi.

2) Organ, ki ima pravico predpisovati upravne kazni in varstvene ukrepe, ne sme te pravice prenesti na nižje organe.

5. člen

Predpisi o prekrških veljajo v območju ljudskega odbora oziroma sveta, ki jih je izdal.

6. člen

1) Za prekrške se sme predpisati denarna kazen in kazen zapor.

2) Za posamezen prekršek se lahko predpiše denarna kazen ali kazen zapor ali pa obe skupaj.

3) Kjer ta odlok tako določa (34. člen), se sme storilec prekrška namesto s predpisano denarno kaznijo ali z zaporom kaznovati z ukorom.

7. člen

1) Ne sme se predpisati manjša denarna kazen kot 20 dinarjev in ne večja kot 10.000 dinarjev.

2) Za devizne, davčne in druge prekrške, storjene zaradi materialne koristi, se lahko z odlokom

Istrskega okrožnega ljudskega odbora predpiše tudi večja denarna kazen kot 10.000 dinarjev ali pa denarna kazen, ki sozarnerno ali kako drugače ustreza dani podlagi.

3) Za prekrške, ki jih storijo pravne osebe, se lahko z odlokom Istrskega okrožnega ljudskega odbora predpiše večja denarna kazen kot 10.000 dinarjev.

8. člen

1) Denarno kazen smejo predpisovati:

- krajevni ljudski odbori do 1.000 dinarjev;
- mestni ljudski odbori do 3.000 dinarjev;
- okrajni ljudski odbori do 5.000 dinarjev;
- sveči Istrskega okrožnega ljudskega odbora do 8.000 dinarjev;
- Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora do 10.000 dinarjev;
- Istrski okrožni ljudski odbor v mejah, ki jih določa 7. člen tega odloka.

9. člen

1) Denarne kazni, ki se plačajo za prekrške, se stekajo v sklad za socialne ustanove, ki se ustanovi pri Svetu za zdravstvo in socialno skrbstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

2) Predpise o tem skladu in o uporabi njegovih sredstev izda Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

10. člen

1) Kazen zopora se sme predpisati samo z odlokom Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

2) Kazen zopora ne sme biti krajša kot šest ur in ne daljša kot trideset dni, če ta odlok drugače ne določa (28. in 37. člen).

11. člen

1) Z odlokom Istrskega okrožnega ljudskega odbora se lahko predpiše poleg kazni zopora ali denarne kazni kot varstveni ukrep tudi odvzete predmetov, ki so bili uporabljeni za prekršek, pridobljeni s prekrškom ali so nastali s prekrškom.

2) Z odlokom Istrskega okrožnega ljudskega odbora se lahko predpišejo tudi drugi varstveni ukrepi.

12. člen

1) Prekršek je lahko izvršen s storitvijo ali z opustitvijo.

2) Prekršek je storjen z opustitvijo, če je storilec opustil dejanje, ki bi ga bil moral storiti.

13. člen

Prekršek je storjen takrat, ko je storilec delal ali bi bil moral delati, ne glede na to, kdaj je nastala posledica.

14. člen

Prekršek je storjen na kraju, kjer je storilec delal ali bi bil moral delati, kolikor ni s tem odlokom (drugi odstavek 15. člena) ali s predpisom o prekršku določeno drugače.

15. člen

1) Prekršek se kaznuje samo takrat, kadar je bil stopen na ozemlju Istrskega okrožja, razen če

je z odlokom Istrskega okrožnega ljudskega odbora predpisano drugače.

2) Prekršek je storjen na ozemlju Istrskega okrožja, če je storilec tu delal ali bi bil moral delati ali pa če je tu nastala posledica.

3) Predpisi o prekrških, ki veljajo v vsem Istrskem okrožju, se uporabijo proti vsakomur, kdor stori prekršek zunaj njegovega ozemlja na domači ladji.

II. poglavje

Odgovornost in kaznovanje za prekrške

16. člen

1) Ni odgovoren za prekršek, kdor ga stori v trajni ali začasni duševni boleznii ali začasni duševni motnji ali duševni zaostalosti, če se zaradi takega stanja ni mogel zavedati pomena svojega dejanja oziroma opustitve ali če ni mogel imeti v oblasti svojega ravnanja.

2) Če je bil prekršek storjen v pijanosti, to ne izključuje odgovornosti storilca.

17. člen

1) Ni odgovoren za prekršek, kdor še ni bil star štirinajst let, ko ga je storil.

2) Če takšen mladoletnik stori prekršek, se na to opozorijo njegovi starši oziroma skrbnik, da uporabijo vzgojne ukrepe.

18. člen

1) Organ, ki je pristojen za postopek, lahko glede na naravo prekrška in osebne lastnosti mladoletnika, ki je že star štirinajst let, odloči, da se postopek zoper njega ustavi, in ga samo opomni, naj v prihodnje ne dela več prekrškov. V takem primeru opozori pristojni organ na to mladoletnikove starše oziroma skrbnika in šolo, kjer se mladoletnik šola, da uporabijo vzgojne in disciplinske ukrepe.

2) Z zaporom se sme tak mladoletnik kaznovati samo izjemoma, če se ugotovi, da je glede na naravo prekrška in osebne lastnosti mladoletnika treba uporabiti to kazen.

19. člen

S predpisi o prekrških se lahko odredi, da se starši oziroma skrbnik mladoletnika, ki stori tak prekršek, kaznujejo z denarno kaznijo, če so zanemarili svojo dolžnost in niso zanj skrbeli.

20. člen

Za odgovornost zadostuje malomarnost storilca, razen če ni s predpisom o prekršku določeno, da se kaznuje samo za naklep.

21. člen

1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek, če je to določeno s predpisom o prekršku.

2) Pravna oseba se sme kaznovati za prekršek samo takrat, kadar je storil prekršek njen uslužbenec ali predstavnik, ki je delal v njenem imenu, ali takrat, kadar je bilo opuščeno dejanje, ki bi ga bila pravna oseba morala storiti.

3) Zoper pravno osebo se sme izreči kot upravna kazen samo denarna kazen in pa samo tisti predpisani varstveni ukrepi, ki se dajo zanjo uporabiti.

4) S predpisano upravno kaznijo se kaznuje tudi predstavnika oziroma uslužbenec pravne osebe, ki je storil prekršek, ko je delal v njenem imenu ali ko je opustil dejanje, ki bi ga moral storiti.

5) S predpisom o prekršku se lahko določi, da pravna oseba solidarno odgovarja za denarno kazen, s katero se kaznuje njen predstavnik ali uslužbenec, razen če je tudi sama kaznovana za isti prekršek.

22. člen

Prislojni organ sme glede na naravo prekrška ustaviti postopek zoper storilca, če je bil prekršek storjen v skrajni sili ali če je bil storilec ob storitvi prekrška v dejanski zmoti, misleč, da so podane okoliščine, v katerih bi bilo njegovo dejanje (opustitev) dopustno, če bi bile zares podane.

23. člen

Neznanje predpisov, ki določajo prekrške, nikogar ne opravičuje.

24. člen

1) Kdor koga z naklepom napelje ali mu pomaga, da stori prekršek, se kaznuje, kakor da bi ga bil sam storil.

2) Glede na naravo prekrška ter način in okoliščine napeljevanja ali pomoči in glede na stopnjo odgovornosti napeljevalca ali pomagača se sme postopek zoper njiju ustaviti.

3) Napeljevalec in pomagač se ne kaznujeta, če prekršek ni bil storjen.

25. člen

Za dejanje, za katero je bil storilec spoznan za krivega v kazenskem postopku, ne more biti kaznovan v upravnem kazenskem postopku.

III. Poglavje

Uporaba upravnih kazni in varstvenih ukrepov

26. člen

1) Če se izreče denarna kazen, se v odločbi o prekršku določi tudi rok za njeno plačilo. Ta rok ne sme biti krajši kot tri in ne daljši kot trideset dni, računajoč od dneva, ko je postala odločba o prekršku pravomočna.

2) Organ, ki je izdal odločbo o prekršku na prvi stopnji, lahko v upravičenih primerih dovoli, da se denarna kazen plača v obrokih. Tedaj določi ta organ tudi način plačevanja in rok plačila. Ta rok ne sme biti daljši kot šest mesecev, če ni s posebnim odlokom določeno drugače.

27. člen

1) Če kaznovani ne plača denarne kazni v določenem roku, se mu spremeni v zapor.

2) Mladoletniku pod šestnajstimi leti se denarna kazen ne sme spremeniti v zapor.

3) Denarna kazen se izterja prisilno samo takrat, kadar je to določeno s posebnim odlokom Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

4) Če kaznovana pravna oseba ne plača denarne kazni v določenem roku, se kazen izterja prisilno.

28. člen

1) Pri spremembi denarne kazni v zapor se računajo vsakih začetih dve sto dinarjev za en dan

zapura, vendar pa kazen zapura ne sme biti daljša kot trideset dni.

2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme biti kazen zapura, v katero se spremeni denarna kazen, daljša kot trideset dni, če gre za prekršek po drugem odstavku 7. člena tega odloka, za katerega je bila izrečena denarna kazen nad 20.000 dinarjev; vendar pa v nobenem primeru ne sme biti daljša kot tri mesece.

3) Če je za prekršek poleg denarne kazni predpisana alternativno tudi kazen zapura, katere največja mera je manjša kot trideset dni, ne sme niti zapor, v katerega se spremeni izrečena denarna kazen, presegati največje mere zapura, ki je predpisana za ta prekršek.

4) Če kaznovani plača samo del denarne kazni, se mu ostanek spremeni po prejšnjih odstavkih v zapor.

5) Prestajanje zapura, v katerega se spremeni denarna kazen, preneha, če plača kaznovani še ostanek denarne kazni.

29. člen

Če se uporabi daljša kazen zapura kot en dan, se izreče na cele dneve.

30. člen

Organ, ki izda odločbo o prekršku, odmeri storilcu kazen v mejah, ki jih določa predpis, s katerim je za ta prekršek predpisana upravna kazen. Pri tem upošteva vse okoliščine, ki vplivajo na odmero večje ali manjše kazni (obteževalne in olajševalne okoliščine), zlasti pa: težo storjenega prekrška in njegove posledice, okoliščine, v katerih je bil prekršek storjen, in pa stopnjo odgovornosti, osebne razmere in obnašanje storilca po storjenem prekršku.

31. člen

Pri odmeri kazni je treba upoštevati tudi storilčeve premoženjske razmere.

32. člen

Kadar ima organ, ki izreka kazen, izbiro med denarno kaznijo in zaporom, se izreče kazen zapura, če ima prekršek hujše posledice ali če kaže na večjo stopnjo storilčeve odgovornosti. To mora pristojni organ utemeljiti v odločbi o prekršku.

33. člen

Organ, ki je pristojen za postopek, lahko storilcu odmeri kazen pod predpisano najnižjo mero določene vrste kazni ali pa namesto zapura izreče denarno kazen, če spozna, da prekršek ni povzročil hujših posledic, obstojijo pa take olajševalne okoliščine, da se da tudi z omiljeno kaznijo doseči namen kaznovanja. Tako omiljena kazen pa se ne sme znižati pod splošno najmanjšo zakonito mero za isto vrsto kazni.

34. člen

Če je prekršek glede na okoliščine, v katerih je bil storjen, neznačajnega pomena, če ni povzročil nobenih ali pa samo očitno neznačajne posledice ali če obstojijo druge okoliščine, ki precej zmanjšujejo odgovornost storilca, tako da se da pričakovati, da se bo v prihodnje varoval prekrškov, tudi če se ne izreče predpisana kazen, lahko organ,

ki je pristojen za postopek, storilcu namesto denarne kazni ali zapora izreče ukor.

35. člen

Izrečena upravna kazen ali varstveni ukrep se po enem letu od dneva, ko je kazen prestana ali sta kazen oziroma varstveni ukrep zastarala, ne more več šteti za obteževalno okoliščino pri odmeri kazni za prekršek, ki je bil storjen po tem času, razen če je s predpisom o prekršku določeno drugače.

36. člen

Če je storilec z enim dejanjem storil več prekrškov, se mu izreče kazen po tistem predpisu, ki določa strožjo kazen.

37. člen

Če je storilec z več dejanji storil več prekrškov, o katerih še ni izdana odločba, postopek pa se vodi pred istim organom, se določi najprej kazen za vsak posamezen prekršek, nato pa se izreče vse določene kazni. Če so te kazni iste vrste, se izreče skupna kazen, ki je enaka seštevku vseh posameznih določenih kazni. Vendar pa skupna kazen zapora ne sme biti daljša od dveh mesecev.

38. člen

1) Odvzete predmetov, ki so bili uporabljeni za prekršek, dobljeni s prekrškom ali pa so nastali s prekrškom, se sme izreči kot varstveni ukrep le, če so ti predmeti storilčeva last.

2) Predmeti iz prejšnjega odstavka se smejo vzeti tudi takrat, kadar niso storilčeva last, če to terjajo splošna varnost ali razlogi javne morale. S tem pa ni prizadeta pravica drugih, terjati od storilca odškodnino.

3) Z odločbo o prekršku se na podlagi navodil poverjenika za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora odloči tudi to, ali naj se odvzeti predmeti uničijo ali prodajo ali pa izročijo muzeju ali ustrezajočji ustanovi.

4) Odvzeti predmeti se prodajo po pravilih, ki veljajo za upravno izvršbo, razen če je s posebnimi predpisi določeno drugače.

5) Denar za prodane predmete, ki so storilčeva last, gre v sklad iz 9. člena tega odloka, denar za prodane predmete, ki so bili odvzeti, pa niso storilčeva last, se izroči lastniku. Če je lastnik neznan in se ne zgloši v enem letu, gre denar v sklad iz 9. člena tega odloka.

IV. poglavje

Zastaranje

39. člen

1) Upravni kazenski postopek ni dopusten, če preteče šest mesecev od dneva, ko je bil prekršek storjen.

2) Zastaranje ustavi vsak ukrep pristojnega organa, ki meri na postopek zoper storilca prekrška. Po vsaki ustavitvi se začne zastaranje znova, vendar upravni kazenski postopek v nobenem primeru ni več dopusten, ko preteče eno leto, odkar je bil prekršek storjen.

3) S posebnim odlokom se roka iz prejšnjih dveh odstavkov za posamezne prekrške lahko podaljšata.

40. člen

1) Izrečena upravna kazen in varstveni ukrep se ne sme izvršiti, če preteče šest mesecev od dneva, ko je odločba o prekršku postala pravnomočna.

2) Zastaranje ustavi vsak ukrep pristojnega organa, ki meri na izvršitev kazni ali varstvenega ukrepa. Po vsaki ustavitvi se začne zastaranje znova, vendar pa se kazen in varstveni ukrep v nobenem primeru ne sme izvršiti, ko preteče eno leto, odkar je odločba o prekršku postala pravnomočna.

3) S posebnim odlokom se roka iz prejšnjih dveh odstavkov za posamezne prekrške lahko podaljšata.

Drugi del

UPRAVNI KAZENSKI POSTOPEK

V. poglavje

Temeljna načela postopka

41. člen

Postopek, določen s tem odlokom, se uporablja za vse prekrške, če ni s posebnim odlokom za posamezne prekrške določen drugačen postopek.

42. člen

Upravni kazenski postopek se vodi po uradni dolžnosti.

43. člen

1) Organ, ki vodi upravni kazenski postopek, mora po resnici in do kraja ugotoviti dejanske okoliščine, ki so pomembne za izdajo odločbe. Enako skrbno mora preiskati okoliščine, ki obdolženca obremenjujejo, kakor tudi okoliščine, ki so mu v korist pri obrambi.

2) Organ, ki vodi upravni kazenski postopek, mora poskrbeti, da nevednost ali nepoučenost strank ne bo v škodo njihovim pravicam.

44. člen

1) Preden se izda odločba, mora biti obdolženec zaslišan o zadevi, zaradi katere se zoper njega vodi postopek.

2) Če pravilno povabljeni obdolženec ne pride k zaslišanju, lahko organ, ki je pristojen za postopek, izda odločbo o prekršku tudi brez njegovega zaslišanja, kadar spozna, da zaslihanje ni potrebno za pravilno ugotovitev dejanskega stanja.

3) Odločba o prekršku se sme izdati brez zaslišanja obdolženca tudi v primeru iz 115. člena tega odloka.

45. člen

V upravnem kazenskem postopku presoja organ, ki je pristojen za postopek, dokaze po prostem preudarku.

46. člen

1) Obdolžencu, ki ne zna jezika, v katerem se vodi upravni kazenski postopek, je treba omogočiti, da se s pomočjo prevajalca seznanj s celotnim gradivom in da sledi postopku.

2) Tak obdolženec ima pravico govoriti med postopkom v svojem jeziku.

3) Če je obdolženec slovenske, italijanske ali hrvatske narodnosti, se vodi upravni kazenski postopek v njegovem jeziku.

47. člen

V upravnem kazenskem postopku se obdolženec ne sme pripreti, sme pa se pridržati, preden se izda odločba, vendar samo takrat, ko tako določa ta odlok (92. in 93. člen).

48. člen

1) Zoper odločbo o prekršku na prvi stopnji je dovoljena pritožba.

2) Odločba organa druge stopnje je pravno-močna.

49. člen

Organi ljudskih odborov morajo v upravnem kazenskem postopku dajati drug drugemu pravno pomoč.

VI. poglavje

Splošne določbe postopka

1) Organi za upravni kazenski postopek

50. člen

1) Upravni kazenski postopek vodi na prvi stopnji sodnik za prekrške pri okrajnem ljudskem odboru.

2) Upravni kazenski postopek za prekrške, ki jih predpisujejo krajevni oziroma mestni ljudski odbori, vodi komisija za prekrške ljudskega odbora, ki jo sestavljajo tajnik ljudskega odbora in dva člana odbora, ki ju določi ljudski odbor.

3) S posebnim odlokom Istrskega okrožnega ljudskega odbora se lahko predpiše, da vodi upravni kazenski postopek na prvi stopnji za posamezne prekrške kakšen drugi upravni organ.

51. člen

1) Sodnika za prekrške in njegovega namestnika voli okrajni ljudski odbor, izvolitev pa potrdi okrožni poverjenik za notranje zadeve.

2) Sodnik za prekrške je za svoje delo odgovoren ljudskemu odboru, ki ga je izvolil.

3) Sodnik za prekrške mora imeti pravno fakulteto.

4) Če je sodnik za prekrške izločen ali pa drugače zadržan, ga nadomešča njegov namestnik.

5) Sodnik za prekrške je uslužbenec ljudskega odbora.

52. člen

1) Za kršitve uradne dolžnosti je sodnik za prekrške odgovoren disciplinsko po predpisih, ki veljajo za javne uslužbence.

2) Kršitve dolžnosti, ki jih stori sodnik za prekrške, obravnava posebna disciplinska komisija, ki jo imenuje ljudski odbor izmed svojih članov. Disciplinska komisija ima predsednika in 2 člana.

3) Disciplinski postopek se začne na predlog predsednik ljudskega odbora oziroma okrožnega poverjenika za notranje zadeve.

4) Zoper odločbo disciplinske komisije na prvi stopnji je dovoljena v petnajstih dneh pritožba na

senat za prekrške pri poverjeništvu za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora. Njegova odločitev je dokončna. Pravico pritožbe ima sodnik za prekrške, zoper katerega je bil uveden disciplinski postopek, kakor tudi organ, na katerega predlog je bil ta postopek uveden.

53. člen

1) Sodnika za prekrške razveže ljudski odbor, ki ga je izvolil.

2) Sodnik za prekrške sme biti razvezan, če sam to zahteva.

3) Sodnik za prekrške se razveže v naslednjih primerih:

a) če je obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora ali na hujšo kazen;

b) če je kakšen drug razlog, zaradi katerega po predpisih, ki veljajo za javne uslužbence, preneha služba javnemu uslužbencu po samem odloku.

4) Ljudski odbor razveže sodnika za prekrške, če ugotovi, da ni zmožen ali da ni vreden opravljati dolžnosti sodnika za prekrške. Razvezo predlaga senat za prekrške pri poverjeništvu za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora, ko zasliši sodnika za prekrške.

54. člen

1) O pritožbi zoper odločbo, ki jo izda v upravnem kazenskem postopku sodnik za prekrške, odloča na drugi stopnji senat za prekrške pri poverjeništvu za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

2) O pritožbi zoper odločbo o prekršku, ki jo izda komisija za prekrške krajevnega oziroma mestnega ljudskega odbora, odloča na drugi stopnji sodnik za prekrške pristojnega okrajnega ljudskega odbora.

55. člen

1) Predsednika in sodnike senata za prekrške pri poverjeništvu za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora, kakor tudi njihove namestnike imenuje in razvezuje okrožni poverjenik za notranje zadeve.

2) Senat za prekrške odloča v zboru treh sodnikov.

3) Predsednik in sodniki senata za prekrške morajo imeti pravno fakulteto.

4) Predsednik in sodniki senata za prekrške so lahko razvezani, če sami to zahtevajo; razvezati pa jih je treba v primerih, ki jih določata tretji in četrti odstavek 53. člena tega odloka.

5) Predsednik in sodniki senata za prekrške so disciplinsko odgovorni po predpisih, ki veljajo za javne uslužbence.

56. člen

Senat za prekrške nadzoruje delo sodnikov za prekrške okrajnih ljudskih odborov. Senat skrbi, da opravljajo sodniki za prekrške upravni kazenski postopek pravilno in brez zamude, opozarja jih na nepravilnosti in nerednosti pri njihovem delu, jim daje napotke, kako naj jih odpravijo, ter jim daje splošna navodila za njihovo delo in vodi pregled vseh prekrškov.

57. člen

1) Sodniki za prekrške in senat za prekrške odločajo samostojno na podlagi odlokov in drugih pravnih predpisov.

2) Sodniki za prekrške, predsednik in sodniki senata za prekrške in njihovi namestniki morajo ob nastopu službe priseči takole: »Jaz (priimek in ime) prisegam pri svoji časti, da bom opravljal svojo dolžnost vestno in nepristransko po odlokih in drugih zakonitih pravnih predpisih.«

3) Sodnik za prekrške priseže v pričo predsednika okrajnega ljudskega odbora, predsednik in sodniki senata za prekrške pa v pričo poverjenika za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

58. člen

Če posamezne določbe tega odloka ne predpisujejo drugače, je treba tiste njegove določbe glede upravnega kazenskega postopka, ki veljajo za sodnike za prekrške, uporabljati primerno tudi za druge javne organe, kadar so ti pristojni za upravni kazenski postopek na prvi stopnji.

2) Krajevna pristojnost

59. člen

1) Za upravni kazenski postopek je pristojen praviloma sodnik za prekrške istega ljudskega odbora, v katerega območju je bil prekršek storjen.

2) Če je bil prekršek storjen na domači ladji, je za upravni kazenski postopek pristojen sodnik za prekrške istega ljudskega odbora, na katerega območju je domače pristanišče, kjer se je končalo potovanje storilca.

60. člen

Če se pristojnost ne da določiti po kraju, kjer je bil prekršek storjen, se določi po storilčevem stalnem oziroma začasnem prebivališču, kadar se veljavnost predpisa, ki določa prekršek, razteza tudi na območje, v katerem je njegovo stalno oziroma začasno prebivališče.

61. člen

Če sta po 59. in 60. členu tega odloka pristojna za postopek sodnika za prekrške obeh okrajnih ljudskih odborov, vodi postopek tisti sodnik, ki ga je prvi začel.

62. člen

1) Sodnik za prekrške, ki je pristojen za storilca, je pristojen tudi za udeležence.

2) Praviloma se vodi zoper vse osebe skupen postopek. Če pa je to prikladnejše, lahko pristojni sodnik za prekrške izloči postopek zoper posamezne udeležence.

63. člen

Sodnik za prekrške, ki je pristojen za storilca, lahko odstopi zadevo sodniku za prekrške istega ljudskega odbora, v katerega območju storilec stalno ali začasno prebiva, če se s tem olajša postopek in če se veljavnost predpisa, ki določa prekršek, razteza tudi na to območje.

64. člen

Sodnik za prekrške mora po uradni dolžnosti paziti na stvarno in krajevno pristojnost. Če spo-

zna, da je za upravni kazenski postopek pristojen sodnik za prekrške drugega ljudskega odbora ali drug organ, mora zadevo brez odlašanja odstopiti temu organu.

3) Spor o pristojnosti

65. člen

1) V sporu o pristojnosti med sodniki za prekrške obeh okrajnih ljudskih odborov odloča senat za prekrške.

2) Če senat za prekrške odstopi ali vrne zadevo sodniku za prekrške, je taka odločitev zanj obvezna.

4) Izločitev

66. člen

1) V upravnem kazenskem postopku se izloči sodnik za prekrške ali druga uradna oseba:

a) če je oškodovana ali je z obdolžencem, oškodovancem ali njegovim zastopnikom v bližnjem sorodstvu ali v takim razmerju, da se da sumiti, da ni nepristranska;

b) če je bila v isti zadevi priča, izvedenec ali zastopnik oškodovanca;

c) če so druge okoliščine, ki zbujejo sum, da ni nepristranska.

2) Pri odločanju na drugi stopnji so izločene uradne osebe, ki so sodelovale pri odločanju na prvi stopnji.

67. člen

1) Sodnik za prekrške se mora sam izločiti, kakor hitro zve, da so razlogi za njegovo izločitev. Druge uradne osebe morajo same zahtevati svojo izločitev, kakor hitro zvedo, da so razlogi za to.

2) Tudi stranka sme zahtevati izločitev vse dotle, dokler se ne izda odločba o prekršku. Tisti, čigar izločitev se zahteva, sme do odločbe o izločitvi opravljati samo tista dejanja, ki se ne smejo odlagati.

3) O izločitvi sodnika za prekrške odloča senat za prekrške.

4) O izločitvi predsednika ali sodnika senata za prekrške odloča senat. Pri odločanju ne sme sodelovati član senata, katerega izločitev se zahteva.

5) O izločitvi članov komisije za prekrške krajevnega oziroma mestnega ljudskega odbora odloča pristojni sodnik za prekrške.

6) Pred odločbo o izločitvi mora biti zaslišan tisti, ki gre za njegovo izločitev.

7) Zoper odločbo, s katero se izločitev sprejme, ni dovoljena pritožba; odločba, s katero se izločitev zavrne, pa se sme izpodbijati samo s pritožbo zoper odločbo o prekršku.

5) Stranke in zastopanje strank

68. člen

1) V upravnem kazenskem postopku sta stranki obdolženec in oškodovanec.

2) Obdolženec je tisti, zoper katerega se vodi postopek.

3) Oškodovanec je tisti, ki je bila njegova pravica prekršena.

69. člen

Oškodovanec ima pravico, da sam ali po svojem zastopniku predlaga dokaze, da vlaga predloge in civilnopravno uveljavlja povračilo škode.

70. člen

Obdolženec ima pravico, da predlaga dokaze, vlaga predloge, da se pritoži in da uporablja druga pravna sredstva.

71. člen

Stranke, zastopnik oškodovanca in pa zakoni zastopniki mladoletnih strank imajo pravico pregledovati in prepisovati spise, razen če bi to oviralo pravilen postopek. Ko se izda odločba o prekršku, se jim ta pravica ne sme več kratiti.

6) Zapisnik

72. člen

1) O posameznih uradnih dejanjih, ki se opravljajo med postopkom, se sestavi zapisnik.

2) V zapisnik se vpiše:

a) ime javnega organa, ki vodi postopek;

b) kraj, čas in uradno dejanje;

c) imena tistih, ki so sodelovali pri uradnem dejanju;

d) kratka vsebina uradnega dejanja.

3) V zapisnik o zaslišanju se vpiše glavna vsebina zaslišanja. Če se zaslišuje po prevajalcu, je treba zapisati, v katerem jeziku je bilo zaslišanje in kdo je bil prevajalec.

4) Zapisnik podpiše uradna oseba, ki vodi uradno dejanje; kadar piše zapisnik zapisnikar, ga podpiše tudi ta.

5) Zapisnik o zaslišanju obdolženca podpiše tudi obdolženec.

6) Zapisnik o zaslišanju prič in izvedencev podpišejo tudi priče oziroma izvedenec.

73. člen

1) Preden se zapisnik podpiše, ga je treba prebrati zaslišanim in to pripomniti na koncu besedila.

2) Če ima zapisnik več listov, jih je treba zaznamovati s tekočimi številkami. Vsak list mora potrditi s svojim podpisom tisti, ki je vodil uradno dejanje, podpisati pa ga mora tudi zaslišani.

3) Če zaslišani noče podpisati zapisnika ali se odstrani, preden je zapisnik končan, vpiše tisti, ki vodi uradno dejanje, to v zapisnik.

4) Če se uradno dejanje ne more opraviti zdržema, se sestavi poseben zapisnik za vsak poseben del uradnega dejanja.

74. člen

1) V zapisniku, ki je že podpisan, se ne sme ničesar dodati, prečrtati ali spremeniti. Kar je bilo prečrtano še med sestavljanjem zapisnika, mora ostati razločno. Kar je popravljeno in prečrtano, mora potrditi s svojim podpisom, kdor vodi uradno dejanje. Dopolnitve že končanega zapisnika je treba posebej podpisati in potrditi.

2) Kdor sodeluje v postopku, ima pravico, dati na zapisnik ugovor proti njegovi vsebini.

7. Izdajanje in naznanitev odločitev

75. člen

V upravnem kazenskem postopku se izdajajo odločitve praviloma v obliki odločb, če predpisi tega odloka ne določajo, da se izdajajo posamezne odločitve v obliki zaukazov.

76. člen

1) Odločitve se naznanijo strankam usno, če so navzoče.

2) Usno naznanitev je treba vselej zaznamovati v zapisniku ali spisu. Pri usni naznanitvi odločb in zaukazov je treba stranke opozoriti, da smejo zahtevati njihov prepis, in jih poučiti o pravicah do pritožbe in o roku, v katerem jo je treba vložiti.

3) Če prizadeti pri usni naznanitvi zahteva, se mu izda prepis naznanjene odločitve. Če stranka zahteva prepis, se ji rok za pritožbo šteje od dneva, ko ji je bil vročen.

4) Nenavzočim se naznanijo odločitve z vročitvijo potrjenega prepisa. Tudi takrat se rok za pritožbo šteje od dneva vročitve.

77. člen

1) Odločitve in drugi spisi se vročajo praviloma po pošti.

2) Vročijo se lahko tudi na kakšen drug pripravejši način.

3) Način vročitve določi organ, ki vodi postopek.

78. člen

1) Vročja se praviloma osebno tistemu, ki mu je spis namenjen.

2) Vročitev se opravi praviloma v stanovanju ali v poslovnem prostoru tistega, ki mu je treba spis vročiti, sme se pa opraviti tudi na kakšnem drugem kraju.

3) Vročitev se opravi praviloma podnevi. Po noči se sme opraviti le izjemoma in samo po posebnem nalogu sodnika za prekrške.

79. člen

1) Potrnilo o vročitvi (vročilnico) podpišeta vročevalec in sprejemnik.

2) Na vročilnici se zapiše z besedami dan in kraj vročitve.

3) Če je sprejemnik nepismen ali se ne more podpisati na vročilnici, ga podpiše vročevalec in navede dan vročitve s pripombo, zakaj je podpisal sprejemnika.

4) Če naslovljenec noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnico. S tem velja, da je vročitev opravljena.

80. člen

1) Če se tisti, ki mu je treba kaj vročiti, ne najde v stanovanju ali v poslovnem prostoru, se sme vročitev veljavno opraviti vsaki polnoletni osebi, ki živi z njim v skupnem gospodinjstvu, oziroma vsakemu polnoletnemu članu njegove družine ali njegovemu nameščencu. Kadar takih oseb ni, se sme veljavno vročiti najemodajalcu ali hišniku, če stanujeta tam.

2) Vabilo na zaslišanje in odločbo o prekršku je treba obdolžencu vročiti osebno.

81. člen

1) Če tisti, ki naj se mu spis vroči, tega noče sprejeti, znanjuje vročevalec na vročilnico dan, uro in razlog odklonitve sprejema, spis pa se glede na okoliščine pusti v stanovanju oziroma v poslovnem prostoru. Vročitev velja s tem za opravljeno.

2) Če se tisti, kateremu je treba kaj osebno vročiti, izogiba vročitvi, se odda spis krajevemu oziroma mestnemu ljudskemu odboru, naznanilo o tem pa se nabije na vrata stanovanja ali poslovnega prostora tistega, kateremu je treba kaj vročiti, in pa na deske krajevnega oziroma mestnega ljudskega odbora. Vročitev velja za opravljeno, ko se naznanilo pribije na vrata stanovanja oziroma poslovnega prostora. Vročevalec navede v takem primeru na vročilnici, kako je bila opravljena vročitev, kakor tudi dan in uro, ko je bilo naznanilo nabito na vrata stanovanja oziroma poslovnega prostora.

82. člen

Vročitev, ki jo je treba opraviti uradu, zavodu, podjetju, družbeni organizaciji ali sploh pravni osebi, se opravi v roke tistemu, ki je za to pooblaščen.

8. Vabilo in prigon

83. člen

1) Kdor mora biti osebno navzoč pri postopku, se povabi praviloma pismeno. V vabilu je treba navesti ime organa, ki vabi, čas, kdaj naj se povabljeni zgleda, zadevo, zaradi katere se vabi, in ali se vabi kot obdolženec, priča, izvedenec itd.

2) V vabilu obdolžencu je treba povedati, česa je obdolžen in ali se mora zglasiti osebno zaradi zaslišanja, ali pa sme podati svoj zagovor tudi pismeno. Obdolženca, ki je povabljen, da se zglasí osebno, je treba v vabilu opomniti, da bo prisilno prigan, če se ne bo zglasil na vabilo. Obenem ga je treba opomniti, da se bo lahko izdala odločba o prekršku tudi brez njegovega zaslišanja, če se na vabilo ne bo zglasil.

3) V vabilu pričam in izvedencem je treba povedati, da se mora povabljenec zglasiti in da bo prisilno prigan, če se neupravičeno ne bo zglasil na vabilo. Če se oškodovanec vabi kot priča, je treba povedati to v vabilu.

4) V izjemnih primerih se sme vabilo opraviti tudi ustno; to se znanjuje v spisih.

84. člen

1) Če se pravilno povabljen osebno ne zglasí na vabilo in tega ne opraviči, se sme zaukazati, da se prisilno prižene. To se zgodi na stroške pripranega.

2) Prigon obdolženca se sme zaukazati samo takrat, kadar je bilo v vabilu rečeno, da se mora obdolženec osebno zglasiti.

3) Prigon obdolženca se sme zaukazati tudi brez poprejšnjega vabila, če obdolženec ne more dokazati svoje identitete ali nima stalnega prebivališča.

4) Prigon oškodovanca se sme zaukazati samo takrat, kadar je povabljen obenem kot priča.

5) Prigon se zaukaže pismeno. V zaukazu je treba povedati ime tistega, ki naj se prižene, in razlog, zakaj je zaukazan prigon. Zaukaz mora imeti uradni pečat in podpis sodnika za prekrške, ki je prigon zaukazal.

6) Članj narodne zaščite in druge uradne osebe, ki so upravičene za prigon, smejo tudi brez zaukaza sodnika za prekrške prignati tistega, ki so ga zalotili pri samem prekršku, če se ne more ugotoviti, kdo je, ali če nima stalnega prebivališča, kakor tudi takrat, kadar je prigon potreben, da bi se preprečilo nadaljevanje prekrška. Obdolženca je treba v takih primerih prignati brez odlašanja.

7) Če se v primeru iz prejšnjega odstavka storilec zaloti pri prekršku izven rednih uradnih ur sodnika za prekrške in se je bati, da bo zbežal ali da bo kar nadaljeval s prekrškom, ga sme uradna oseba, ki je upravičena za prigon, obdržati pod svojim nadzorstvom, dokler ga ne more prignati k sodniku za prekrške, vendar pa največ 24 ur.

9) Roki

85. člen

1) Roki se računajo po urah, dnevih, mesecih in letih.

2) Za en dan se šteje 24 ur, meseci in leta pa se računajo po koledarju.

3) Roki na ure se računajo od prve prihodnje ure po tisti uri, v kateri se je začel rok. Ta se znanjuje v spisu.

4) V rok, ki se računa po dnevih, se ne računa dan, ko se je začel rok.

5) Roki, ki so določeni po mesecih ali letih, se končajo s pretekom tistega dne v zadnjem mesecu ali letu, ki se po svojem datumu ujema z dnem, ko se je začel rok.

6) Če je zadnji dan roka priznan praznik ali nedelja, se konča rok s pretekom prvega prihodnjega dne.

86. člen

1) Če je izjava vezana na rok, velja, da je pravočasna, če se priobči tistemu, ki jo je upravičen sprejeti, še pred potekom roka.

2) Izjava se lahko pošlje tudi po pošti, priporočeno ali brzojavno. V teh primerih velja dan oddaje na pošto za dan priobčitve tistemu, ki jo je upravičen sprejeti.

87. člen

1) Obdolžencu, ki zamudi rok za pritožbo zoper odločbo o prekršku, se lahko iz upravičenih razlogov dovoli postavitev v prejšnje stanje, če poda v treh dneh potem, ko je odpadel vzrok, zaradi katerega je zamudil rok, pri organu prve stopnje prošnjo za postavitev v prejšnje stanje in če obenem z njo odda tudi pritožbo.

2) Po enem mesecu od dneva zamude se ne more več zahtevati postavitev v prejšnje stanje.

3) O postavitvi v prejšnje stanje odloči organ, ki je pristojen za odločanje o pritožbi na drugi stopnji. Če pristojni organ dovoli postavitev v prejšnje stanje, odloči z isto odločbo tudi o pritožbi.

88. člen

1) Prošnja za postavitve v prejšnje stanje se izroči organu, kateremu se odda pritožba.

2) Zoper odločbo o prošnji za postavitve v prejšnje stanje ni pritožbe.

89. člen

Prošnja za postavitve v prejšnje stanje ne zadrži izvršitve odločbe o prekršku, vendar pa lahko organ, ki mu je bila izročena prošnja, glede na okoliščine zaukaže, da se z izvršitvijo kazni počaka do odločbe o postavitvi v prejšnje stanje.

VII. poglavje**Začetek in potek postopka****1) Sprožitvev postopka****90. člen**

1) Sodnik za prekrške začne postopek na podlagi ovadbe javnega organa, uradne osebe, javnega tožilca, oškodovanca ali kakšne druge osebe, ali pa če izve za prekršek in za storilca sam ali kako drugače.

2) Ovadbo se vložijo pisмено ali da usno na zapisnik.

3) Na podlagi ovadbe odloči sodnik za prekrške, ali so pogoji za začetek postopka.

4) Če sodnik za prekrške iz ovadbe oškodovanca spozna, da ni pogojev za začetek postopka, naznani to oškodovancu; če pa ima oškodovanec odškodninski zahtevek, ga napoti na sodišče.

91. člen

1) Upravni kazenski postopek mora biti hiter in kratek, kar pa ne sme biti v škodo pravilni odločbi o prekršku.

2) Dokazovanje se omeji na dejanske okoliščine, ki so bistvene za ugotovitev materialne resnice.

2) Ukrepi za obdolženčevo navzočnost**92. člen**

1) Obdolženec se sme pridržati, dokler se ne izda odločba o prekršku, vendar pa samo takrat, če se ne more ugotoviti, kdo je, ali če nima stalnega prebivališča, upravičen pa je sum, da je storil prekršek in da bo zbežal.

2) Pridržanje obdolženca se mora zaznamovati v spisu in zapisati dan in ura, ko je bilo zaukazano, da se pridržijo. Ta zaznamek podpisše sodnik za prekrške, pod njim pa potrdi obdolženec s svojim podpisom, da mu je bil zaukazano o pridržanju naznanjen.

3) Pridržanje sme trajati največ 24 ur od tiste ure, ko je bil obdolženec pridržan. V tem času ga je treba zaslišati in izdati odločbo o prekršku ali pa ga izpustiti.

4) Čas, ko je bil obdolženec pridržan, preden je bila izdana odločba o prekršku, se mu všeteje v kazni. Pri tem se pridržanje, ki je trajalo več kot 12 ur, šteje za en dan zopora oziroma za 200 dinarjev denarne kazni.

93. člen

1) Sodnik za prekrške sme zaukazati, da se tisti, ki ga v pijanosti zalotijo pri prekršku, pridržijo,

dokler se ne iztrezni, če je nevarnost, da bo še naprej delal prekrške. Tako pridržanje ne sme trajati več kot 12 ur od tiste ure, ko je bil pridržan.

2) Kadar ni rednih uradnih ur, sme v primeru iz prejšnjega odstavka zaukazati pridržanje pijane osebe tudi za to upravičeni starešina narodne zaščite. V krajih, kjer ni sodnika za prekrške, lahko zaukaže pridržanje take osebe tudi tajnik krajevnega oziroma mesnega ljudskega odbora.

3) Pridržanje je treba zaznamovati v spisu in zapisati dan in uro, ko je bilo zaukazano. Ta zaznamek podpisše uradna oseba, ki je zaukazala pridržanje.

3) Zaslišanje obdolženca**94. člen**

1) Obdolženec se zasliši usno.

2) Ko se obdolženec prvič zasliši, ga je treba vprašati najprej za vse splošne osebne podatke po tej vrsti: priimek, očetovo ime in ime, poklic, dan, mesec, leto in kraj rojstva, stanovanje, zakonsko stanje in število otrok, državljanstvo, pismenost, premoženjske razmere, ali je bil že kdaj sodno ali upravno kaznovan, kdaj in zakaj, ali je v preiskavi, in če je mladoleten, kdo je njegov zakoniti zastopnik.

3) Ko sodnik za prekrške dobi osebne podatke, naznani obdolžencu, česa je obdolžen, in ga opomni, naj pove vse, kar je v zvezi s prekrškom, zaradi katerega je zaslišan.

95. člen

Obdolženec se sooči s pričjo ali udeležencem, če se njihove izpovedbe ne ujemajo v pomembnih okoliščinah in se to nasprotje ne da odpraviti drugače.

96. člen

Če je obdolženec gluha, se mu vprašanja zapisšejo, če je pa nem, mora odgovor zapisati. Če se zaslišanje tako ne da opraviti, je treba poklicati človeka, ki se zna sporazumeti z obdolžencem.

4) Zaslišanje prič**97. člen**

1) Priče se zaslišijo, če je to potrebno za ugotovitev dejanskih okoliščin.

2) Kdor je poklican za pričjo, mora na vabilo priti k pričevanju in pričati. Kdor zaradi onemoglosti, bolezni ali nezmožnosti ne more priti, se zasliši kot pričja doma.

3) Od dolžnosti pričevanja so oproščeni: mož oziroma žena obdolženca, obdolženčevi krvni sorodniki v ravni vrsti navzgor in navzdol, v stranski vrsti pa do vštetelega drugega kolena, obdolženčev posvojitelj in posvojenec in tudi spovednik o tistem, kar se mu je obdolženec spovedal.

4) Pred zaslišanjem je treba te osebe poučiti, da jim ni treba pričati; ta pouk in njihov odgovor, da ne želijo pričati, je treba vpisati v zapisnik.

98. člen

Kot pričje ne smejo biti zaslišane uradne in druge osebe o dejanskih okoliščinah, ki jih morajo

varovati kot uradno skrivnost, dokler jih od tega ne odveže pristojni organ.

99. člen

Priče zasliši sodnik za prekrške, ki vodi postopek, razen če priča ne živi na njegovem območju; v tem primeru sme opraviti zaslišanje sodnik za prekrške, v katerega območju priča prebiva.

100. člen

1) Priče se zaslišujejo vsaka zase.

2) Pričo je treba pred zaslišanjem opomniti, da mora na vsa vprašanja povedati resnico in da ne sme nič zamolčati, in jo tudi opomniti na posledice krivega pričevanja.

101. člen

1) Priča mora povedati najprej splošne osebne podatke po tej vrsti: priimek, očetovo ime in ime, starost, poklic, rojstni kraj, starovanje, ali je v preiskavi in v kakšnem razmerju je z obdolžencem in oškodovancem.

2) Med zaslišanjem se opomni priča, naj pove vse, kar ve o zadevi; po potrebi se ji zastavijo posebna vprašanja, da dopolni ali razjasni to, kar je povedala. Pričo je treba vselej vprašati, odkod ve to, o čemer priča.

3) Če je treba ugotoviti, ali priča pozna osebo ali predmete, jih mora najprej opisati in povedati, po čem se ločijo od drugih; šele potem se ji pokaže oseba ali predmet, da se vidi, ali ga bo spoznala.

4) Če je priča gluha ali nema, se zasliši tako, kot je predpisano v 96. členu tega odloka.

102. člen

Priče se lahko soočijo, če se njihove izpovedbe ne ujemajo v pomembnih okoliščinah, nasprotja pa se ne morejo odpraviti drugače.

5. O g l e d

103. člen

1) Če si je za ugotovitev ali pojasnitev kake pomembne dejanske okoliščine potrebno kaj ogledati, se opravi ogled.

2) Sodnik za prekrške, ki je zaukazal ogled, določi, kdo naj se povabi k ogledu.

6) I z v e d e n c i

104. člen

1) Če se dajo dejanske okoliščine ugotoviti ali presoditi samo s posebno strokovno izobrazbo, se določi eden ali dva izvedenca.

2) Izvedenec ne sme biti, kdor ne more biti priča.

105. člen

1) Izvedenčeve ugotovitve se zapišejo takoj v zapisnik, mnenje pa lahko da tudi v roku, ki ga določi sodnik za prekrške.

2) Nasprotja ali nejasnosti v mnenju in ugotovitvah izvedencev se odpravijo z njihovim zaslišanjem ali pa z novim izvedenskim mnenjem istih ali drugih izvedencev.

7) H i š n a i n t e l e s n a p r e i s k a v a

106. člen

Preiskava stanovanja in drugih prostorov ali telesna preiskava se sme opraviti samo pri hujših prekrških, če je verjetno, da se bodo v prostorih, na stvareh ali pa pri posameznih osebah našli predmeti ali odkrili sledovi, ki bi bili lahko zelo pomembni za postopek, ali če se pričakuje, da bo mogoče obdolženca pri preiskavi stanovanja in drugih prostorov prijati.

107. člen

1) Preiskavo zaukaže s pismenim zaukazom sodnik za prekrške. Ženske mora telesno preiskati uslužbenka ali kakšna druga ženska, ki ji je mogoče zaupati preiskavo.

2) Uradna oseba, ki naj opravi preiskavo stanovanja in drugih prostorov ali telesno preiskavo, mora imeti pismen zaukaz, ki ga mora pred preiskavo pokazati.

108. člen

1) Pred preiskavo je treba zahtevati od tistega, pri katerem naj se opravi, da sam od sebe izroči osebo ali predmete, ki se iščejo. Če pa je to zaman, se napravi preiskava.

2) Če bi bilo nevarno odlašati s preiskavo, ali če se preiskuje v javnih prostorih, se lahko preiskava začne takoj in brez poprejšnje zahteve, naj se izroči oseba ali predmeti.

109. člen

1) Stanovanje se preiskuje podnevi. Če se med preiskavo znoči, ni treba z njo prenehati.

2) Pri preiskavi stanovanja morata biti navzoča dva polnoletna stalna prebivalca Istrskega okrožja.

110. člen

1) Gospodar stanovanja ali prostorov se povabi, naj bo navzoč pri preiskavi. Če ga ni tam, se povabi k preiskavi kak odrasel domačin ali sosed.

2) Vrata stanovanja ali drugih prostorov in hramb se odpro s silo, če jih njihov lastnik ali njegov pooblaščenec ne odpre sam od sebe na ukaz uradne osebe ali če ga ni tam.

3) Preiskava v javnih ustanovah in družbenih ali zadružnih organizacijah se sme opraviti samo v navzočnosti predstojnika te ustanove ali njegovega namestnika oziroma v navzočnosti predstavnika organizacije.

111. člen

Predmeti, ki so bili najdeni pri preiskavi in ki so bili uporabljeni za prekršek ali pridobljeni s prekrškom ali so nastali s prekrškom, sečasno vzamejo.

112. člen

1) O vsaki preiskavi se napravi zapisnik, v katerem je treba poleg drugih podatkov zapisati zaukaz, na podlagi katerega je bila preiskava opravljena, in popisati vse odvzete predmete.

2) Zapisnik podpiše tudi tisti, pri katerem je bila preiskava, in pa druge navzoče osebe. Če ka-

tera od teh oseb noče podpisati zapisnika, se to zaznamuje v zapisniku in napiše vzrok.

3) Tistemu, pri katerem je bila preiskava, se da prepis zapisnika.

8) Začasno odvzetje stvari

113. člen

1) Predmeti, ki se po prvem in drugem odstavku 38. člena tega odloka lahko vzamejo, se smejo začasno vzeti, tudi preden se izda odločba o prekršku.

2) Začasno odvzetje zaukaže s svojim zaukazom sodnik za prekrške. Prepis zaukaza je treba izročiti tistemu, ki se mu vzamejo stvari.

3) S posebnimi predpisi o prekrških se lahko pooblastijo uslužbenci inšpekcijskih organov in člani narodne zaščite, da smejo sami začasno vzeti predmete iz prvega in drugega odstavka 38. člena tega odloka, kadar uradno zvedo za prekršek. Ti organi morajo začasno vzete predmete takoj oddati sodniku za prekrške. Če pa predmeti niso v kraju, kjer je sodnik za prekrške, mu morajo začasno odvzetje takoj naznaniti, obenem pa poskrbeti za hrambo predmetov, dokler ne izda sodnik za prekrške zaukaza o tem.

4) Tistemu, ki se mu vzamejo predmeti, je treba dati potrdilo z natančnim popisom vzetih predmetov.

5) Če je stvar pokvarljiva ali je njena hramba zvezana s prevelikimi stroški, naroči sodnik za prekrške, da se taka stvar proda.

6) Sodnik za prekrške lahko na ugovor prizadetega ali pa po uradni dolžnosti začasno odvzete predmete vrne lastniku.

9) Usna obravnava

114. člen

1) Če sodnik za prekrške spozna, da je za boljše pojasnitev potrebna usna obravnava, jo lahko zaukaže in na njej zasliši obdolženca.

2) Na usno obravnavo povabi obdolženca, če pa je treba tudi priče in izvedence.

3) Dan usne obravnave sporoči tudi oškodovancu, če se s tem ne zavlačuje postopek.

4) Usna obravnava je javna. Sodnik za prekrške lahko odloči, da se obravnava v celoti ali pa deloma opravi brez javnosti, če to terjajo splošne koristi ali morala. Če gre postopek samo proti mladoletniku, se usna obravnava opravi vselej brez javnosti.

10) Izdaja odločbe o prekršku brez zaslišanja obdolženca

115. člen

1) Če je za kakšen prekršek predpisana samo denarna kazen, sodnik za prekrške pa spozna, da je po ovadbi člana narodne zaščite, uslužbenca inšpekcijskega organa ali kakšne druge uradne osebe, ki je bila podana na podlagi osebne ugotovitve, dovolj dokazano, da je obdolženec storil prekršek in da bi bilo zoper njega izreči denarno kazen do 500 dinarjev, lahko tudi brez vabila in za-

slišanja obdolženca izda odločbo o prekršku in izreče denarno kazen do 500 dinarjev.

2) Zoper odločbo o prekršku, ki je bila izdana po prejšnjem odstavku, lahko obdolženec poda ugovor v treh dneh od dneva vročitve.

3) Če poda obdolženec v določenem roku ugovor, razveljavi sodnik za prekrške odločbo in nadaljuje redni postopek.

4) V postopku zoper mladoletnika se odločba o prekršku ne more izdati brez zaslišanja obdolženca.

11) Kazni za kršitev postopka

116. člen

1) Priča ali izvedenec, ki brez upravičenega razloga noče pričati oziroma opraviti izvedeniškega dela, se kaznuje v denarju do 1.000 dinarjev.

2) Če tisti, ki je bil kaznovan po prejšnjem odstavku, ne plača denarne kazni, lahko sodnik za prekrške zaukaže, da se kazen prisilno izterja.

3) Če priča tudi potem noče pričati, ji sme sodnik za prekrške vzeti prostost. Odvzetje prostosti ne sme biti daljše kot tri dni. Odvzetje prostosti preneha, kakor hitro je priča pripravljena pričati oziroma ko postane njeno zaslišanje nepotrebno. Kolikor denarna kazen takrat še ni plačana se ne izterja.

4) Pritožba zoper odločbo o denarni kazni in zoper odločbo o odvzetju prostosti ne zadrži njune izvršitve.

5) Zoper člane narodne zaščite se ne izreče kazen odvzetja prostosti, temveč se to, da niso hoteli pričati, naznani pristojni upravi zaščite.

117. člen

1) Kdor se med postopkom kljub opominu nedostojno obnaša ali ovira uradno delo, se kaznuje z denarno kaznijo do 500 dinarjev.

2) Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

3) Če kaznovani ne plača te kazni, se mu kazen spremeni v zapor po 28. členu tega odloka.

118. člen

Plačane denarne kazni, ki so bile izrečene po 116. in 117. členu tega odloka, gredo v sklad iz 9. člena tega odloka.

VIII. poglavje

Odločba o prekršku

1) Izdaja odločbe

119. člen

Upravni kazenski postopek se konča z izdajo odločbe o prekršku.

120. člen

Odločba o prekršku obsega ime javnega organa, ki jo je izdal, zadevo, dispozitiv, utemeljitev in navodilo o pritožbi in tudi številko, datum, podpis in pečat tega organa.

121. člen

V dispozitivu se odloči, ali se obdolženec kaznuje ali pa se postopek zoper njega ustavi.

122. člen

1) Dispozitiv odločbe, s katero se obdolženec kaznuje, obsega:

- a) dejanski stan prekrška, za katerega se obdolženec kaznuje, in predpis o prekršku;
- b) kazen, ki se izreče zoper obdolženca;
- c) morebitne varstvene ukrepe, ki se izrečejo zoper obdolženca;
- d) odločitev o oškodovančevem odškodninskem zahtevku;
- e) odločitev o stroških postopka.

2) Če je zoper obdolženca izrečena denarna kazen, se določi v odločbi rok, v katerem jo mora plačati, in pripomni, da se mu bo denarna kazen, če je ne plača v tem roku, spremenila v zapor, z navedbo trajanja, oziroma da se bo prisilno izterjala.

3) Če je bil obdolženec pridržan, preden je bila izdana odločba o prekršku, je treba v njej odločiti tudi o vstetju pridržanja v kazen.

4) Če je izrečeno odvzetje predmetov, je treba v odločbi tudi določiti, kako je ravnanj z vzetimimi predmeti. Če odvzetje predmetov ne obsega tistih predmetov, ki so bili začasno vzeti po 113. členu tega odloka, je treba v odločbi naložiti, naj se ti predmeti vrnejo lastniku.

123. člen

Odločba, s katero se postopek ustavi, se izda, če obdolženec med postopkom umre, če pregon zastara ali če se na podlagi postopka ugotovi, da dejanje ni prekršek ali da ni dokazov, da je prekršek storil obdolženec, ali pa da obstojijo okoliščine, ki izključujejo odgovornost za prekršek.

124. člen

V utemeljitvi je treba na kratko povedati ugotovljeni dejanski stan in dokaze, na podlagi katerih veljajo posamezne okoliščine za dokazane, ter pravne predpise, na podlagi katerih je utemeljena obdolženčeva odgovornost oziroma odločitev o ustavitvi postopka.

125. člen

V navodilu o pritožbi se pouči stranka, da ima zoper odločbo o prekršku pravico do pritožbe, na kateri organ jo je treba nasloviti in komu izročiti, v katerem roku, in pa, da se pritožba lahko vložijo pisмено ali pa poda ustno na zapisnik.

126. člen

1) Pomote v pisavi ali številkah ter druge očitne pomote v odločbi o prekršku lahko popravi po uradni dolžnosti ali na predlog stranke organ, ki je odločbo izdal.

2) Popravke, ki so bili napravljeni potem, ko je bila odločba strankam že poslana, je treba strankam naznaniti.

2) Odločanje o povračilu škode

127. člen

1) Dokler ni izdana odločba o prekršku, sme

oškodovanec zahtevati povračilo škode, ki mu je bila storjena s prekrškom.

2) O oškodovančevem zahtevku se odloči z odločbo o prekršku. Če se višina škode ne da ugotoviti ali če bi se z obvarovanjem škode postopek zavlekel, se oškodovanec napoti, naj se z svojim zahtevkom obrne na sodišče. Če zahteva oškodovanec večjo odškodnino, kakor pa mu jo je mogoče priznati po ugotovljenih okoliščinah, se mu prizna odškodnina po ugotovljenih okoliščinah, za ostanek pa se napoti na sodišče.

3) Če se postopek ustavi, se oškodovanec napoti, naj se s svojim odškodninskim zahtevkom obrne na sodišče.

4) Zoper odločitev o odškodninskem zahtevku oškodovanec nima pravice do pritožbe, če pa s to odločitvijo ni zadovoljen, lahko uveljavi svoj zahtevek s tožbo pri sodišču.

3) Stroški postopka

128. člen

1) Stroški postopka obsegajo dejanske izdatke za pravilno izpeljavo postopka.

2) Stroške postopka plača tisti, ki je kaznovan za prekršek.

3) Stroške postopka, ki je bil ustavljen, trpi ljudski odbor, čigar organ je vodil postopek.

4) V odločbi o prekršku se določi, kdo plača stroške in koliko znašajo. Če za ugotovitev stroškov ni zadosti podatkov, se lahko določijo tudi s poznejšo odločbo.

5) Če se postopek ustavi zaradi neresničnega predloga oškodovanca, trpi stroške postopka oškodovanec.

IX. poglavje

Pravna sredstva

1) Pritožba

129. člen

1) Zoper odločbo o prekršku ima obdolženec pravico do pritožbe na pristojni organ druge stopnje (54. člen).

2) Pritožbo v korist obdolženega mladoletnika lahko poda tudi njegov zakoniti zastopnik.

3) Pravico do pritožbe imajo tudi tisti, ki so bili kaznovani po 116. in 117. členu tega odloka. Tudi ta pritožba gre na pristojni organ druge stopnje.

130. člen

1) Pritožba se poda v osmih dneh po vročitvi odločbe.

2) Rok za pritožbo zoper odločbo, ki je bila ustno naznanjena strankam, začne z dnem naznanitve, razen če je stranka zahtevala, da se ji pošlje prepis odločbe (tretji odstavek 76. člena).

3) Pritožba se vložijo pisмено ali pa se da na zapisnik pri organu, ki je izdal odločbo o prekršku.

131. člen

Pritožbe ni treba posebej utemeljiti, temveč zadostuje, da pritožnik pove, zakaj ni zadovoljen z odločbo.

132. člen

1) Prepozno ali nedovoljeno pritožbo zavrne organ prve stopnje, ki mu je bila izročena.

2) Zoper odločbo o zavrnitvi prepozne ali nedovoljene pritožbe ima pritožnik pravico do pritožbe na pristojni organ druge stopnje.

3) Pravočasno pritožbo mora organ prve stopnje brez odlašanja poslati pristojnemu organu druge stopnje.

133. člen

1) Organ druge stopnje, ki rešuje pritožbo, lahko odločbo o prekršku potrdi, razveljavi ali pa spremeni.

2) Organ druge stopnje razveljavi odločbo o prekršku, če ugotovi, da jo je izdal stvarno nepristojni organ, zadevo pa pošlje stvarno pristojnemu organu.

3) Organ druge stopnje razveljavi odločbo o prekršku tudi takrat, če spozna, da je treba dopolniti postopek ali opraviti novega, in jo vrne s spisi vred organu prve stopnje, da izda novo odločbo.

4) Če organ druge stopnje pri reševanju pritožbe opazi, da je predpis ljudskega odbora, ki določa prekršek, v nasprotju z odlokom Istrskega okrožnega ljudskega odbora ali z drugimi splošnimi predpisi mora izdati odločbo o pritožbi in to nasprotje naznaniti Predsedstvu Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

5) Če se pritoži obdolženec, se odločba o prekršku ne sme spremeniti v njegovo škodo.

6) V skladu z določbami prejšnjih odstavkov je treba reševati tudi pritožbe zoper druge odločbe, ki so bile izdane v upravnem kazenskem postopku.

2) Odprava in razveljavitev pravnomočne odločbe o prekršku

134. člen

1) Senat za prekrške lahko tudi iz lastnega nagiba odpravi ali razveljavi nezakonito ali nepravilno pravnomočno odločbo o prekršku, ki jo je izdal sodnik za prekrške ali jo je izdala komisija za prekrške krajevnega oziroma mestnega ljudskega odbora.

2) Če se pravnomočna odločba razveljavi, ugasnejo njene pravne posledice.

3) Pravica odpraviti in razveljaviti pravnomočno odločbo o prekršku velja samo šest mesecev od dneva, ko je postala odločba o prekršku pravnomočna.

135. člen

1) Senat za prekrške lahko odpravi ali razveljavi v obdolženčevo korist pravnomočno odločbo o prekršku tudi tedaj, če se po pravnomočnosti odločbe dokaže, da je temeljila na krivi izpovedi prič ali izvedencev ali na lažnivi listini ali pa, da je do nje prišlo zaradi kaznivega dejanja sodnika za prekrške ali kakšne druge uradne osebe, ki je sodelovala v upravnem kazenskem postopku.

2) Pravica odpraviti pravnomočno odločbo po prejšnjem odstavku velja samo eno leto od dneva, ko je postala odločba o prekršku pravnomočna.

X. poglavje

Izterjanje denarne kazni takoj na mestu

136. člen

1) Če gre za prekrške, za katere je predpisana samo denarna kazen v določenem znesku do 500 dinarjev, sme organ, ki izda predpis o prekršku, pooblastiti člane narodne zaščite, da takoj na mestu izterjajo denarno kazen od tistih, ki jih zalotijo pri prekršku.

2) S predpisi o prekršku se lahko da enaka pravica tudi drugim uradnim osebam.

3) O plačani kazni se izda potrdilo.

4) Zoper izterjanje denarne kazni takoj na mestu ni pritožbe.

5) Če se ne izterja kazen takoj na mestu ali če je tisti, ki je storil prekršek, noče takoj plačati, se pošlje ovadba sodniku za prekrške.

6) Denarne kazni, ki se plačujejo takoj na mestu, se ne izterjujejo od mladotletnikov pod štiri-najstim letom.

XI. poglavje

Odškodnina za neupravičeno kaznovanje

137. člen

1) Kdor je bil v upravnem kazenskem postopku kaznovan z zaporom, ima pravico terjati od ljudskega odbora, čigar organ je kazen izrekel, odškodnino za škodo, ki jo je utrpel zaradi neupravičenega kaznovanja, če je bila pravnomočna odločba razveljavljena ali odpravljena in je bil postopek zoper njega pravnomočno ustavljen zato, ker je bilo ugotovljeno, da dejanje ni prekršek, ali zato, ker ni bilo dokazov, da je storil prekršek, ali pa zato, ker so bile ugotovljene okoliščine, ki izključujejo storilčevo odgovornost za prekršek.

2) Odškodnine ni, če se kaznovani zoper odločbo o prekršku ni pritožil, in tudi ne takrat, kadar je s svojim krivim priznanjem ali sploh s svojim obnašanjem v upravnem kazenskem postopku zakrivil, da je bil kaznovan.

3) Pravica do odškodnine ugasne po tridesetih dneh od dneva, ko je postala odločba o ustavitvi postopka pravnomočna.

4) Zahteva za odškodnino se vložijo pri poverjeništvu za finance okrajnega ljudskega odbora.

5) Če poverjeništvu za finance okrajnega ljudskega odbora zahtevo prosilca v celoti ali delno zavrne ali pa če v roku dveh mesecev ne izda odločbe o njej, lahko uveljavlja prosilec svoj zahtevek pri sodišču, in sicer v tridesetih dneh, računajoč od dneva, ko mu je bila odločba naznanjena, oziroma po prefeku omenjenega dvomesečnega roka.

Tretji del

XII. poglavje

Izvršitev odločbe v upravnem kazenskem postopku

138. člen

1) Odločba o prekršku se izvrši, ko postane pravnomočna.

2) Odločba, s katero je bila pravnomočno izrečena denarna kazna ali prisojena odškodnina, se izvrši, ko preteče rok, ki je v njej določen za plačilo kazni oziroma odškodnine. Če se je obdolženec pritožil zoper odločbo o prekršku, se šteje ta rok od dneva, ko je bila kaznovanemu naznanjena odločba organa druge stopnje.

3) Če kaznovani ne more dokazati svoje identitete ali nima stalnega prebivališča, lahko organ, ki je izdal na prvi stopnji odločbo o prekršku, odloči obenem, naj se odločba izvrši takoj, ne glede na pritožbo, če spozna, da bi kaznovani lahko onemogočil njeno izvršitev. V tem primeru je treba poslati pritožbo v 24 urah pristojnemu organu druge stopnje, ki mora izdati odločbo o njej v 24 urah potem, ko je dobil spis.

139. člen

1) Kazni, ki so bile pravnomočno izrečene v upravnem kazenskem postopku, izvršujejo:

- a) kazen zopora poverjeništvu za nožranje zadeve okrajnega ljudskega odbora, ki je pristojno po stalnem ali začasnem prebivališču kaznovanega;
- b) denarno kazen in varstveni ukrep odvzetja predmetov (38. člen), ki jih je izrekel sodnik za prekrške ali senat za prekrške, tisti sodnik, ki je izdal odločbo o prekršku na prvi stopnji, ali pa sodnik, v katerega območju kaznovani živi;
- c) denarno kazen in varstveni ukrep odvzetja predmetov (38. člen), ki jih je izrekla komisija za prekrške krajevnega oziroma mestnega ljudskega odbora, izvrši ljudski odbor sam;
- d) denarno kazen in varstveni ukrep odvzetja predmetov (38. člen), ki so jih izrekli drugi javni organi, tisti organ, ki je izdal odločbo, kolikor s posebnimi predpisi ni določeno drugače.

2) Sodnik za prekrške izterja denarno kazen po izvršilnih uslužbencih svojega ljudskega odbora.

140. člen

- 1) Kazen zopora se izvršuje v zaporih.
- 2) Moški prestajajo kazen zopora ločeno od žensk.
- 3) Osebe, ki so kaznovane z zaporom zaradi prekrška, morajo biti med prestajanjem kazni ločene od oseb, ki so bile obsojene na kazen zopora zaradi kaznivih dejanj.

141. člen

- 1) Kdor je kaznovan z zaporom, se sme poslati na delo samo, če sam privoli v to.
- 2) Delovni čas ne sme trajati dalj kot osem ur dnevno.

142. člen

- 1) Tistemu, ki je kaznovan z zaporom, pa dela, gre plačilo za delo, po en dan oddiha na teden, brezplačna zdravstvena oskrba in pravica do socialnega zavarovanja ob nesreči pri delu.
- 2) Tistim, ki so kaznovani z zaporom, je dovoljeno dopisovanje in sprejemanje pošiljk. Pravico imajo sprejemati obiske po hišnem redu in mora biti glede tega ravnanje z njimi milejše kot pa s tistimi, ki so obsojeni na kazen zopora zaradi kaznivih dejanj.
- 3) Tisti, ki so kaznovani s zaporom, smejo uporabljati posteljino in dobivati hrano od zunaj.

143. člen

1) Izvršitev kazni zopora se mora odložiti, če je kaznovani huje bolan, lahko pa se odloži tudi iz drugih, posebno opravičenih vzrokov.

2) Z izvrševanjem te kazni se ne sme začeti tri mesece pred porodom in šest mesecev po njem.

3) Odločbo o odložitvi kazni zopora izda na prošnjo kaznovanega organ, ki je pristojen za izvršitev kazni.

144. člen

1) Izvršitev kazni zopora, ki je že začeta, se sme odložiti največ za deset dni, če je to potrebno zaradi smrti staršev, zakonca, otrok ali iz kakšnih drugih opravičenih vzrokov. Odločbo o tem izda organ, ki izvršuje tako kazen.

2) Čas odložitve se ne šteje v izvršitev kazni.

145. člen

1) Če je treba denarno kazen izterjati prisilno, se izterja z upravno izvršbo iz premočnega premoženja kaznovanega.

2) Iz nepremičnin se lahko prisilno izterjajo samo denarne kazni, ki so bile izrečene za devizne, davčne in podobne prekrške, storjene zaradi materialne koristi.

3) Izterjanje denarne kazni iz nepremičnin izvrši okrajno sodišče.

4) Po smrti kaznovanega se denarna kazen ne izterjuje.

146. člen

1) Če se pravnomočna odločba o prekršku, na podlagi katere je bila od kaznovanega izterjana denarna kazen, razveljavi ali če se pravnomočna odločba o prekršku odpravi in postopek zoper kaznovanega pravomnočno ustavi, se kaznovanemu vrne izterjana denarna kazen.

2) Pravica, zahtevati povračilo denarne kazni, ugasne po preteku dveh let od dneva, ko je postala odločba o ustavitvi pravnomočna.

147. člen

- 1) Kazen zopora se izvršuje na stroške okrajnega ljudskega odbora.
- 2) Stroški za izvršitev denarne kazni se izterjajo prisilno od kaznovanega.

148. člen

1) Odločbo o prekršku glede stroškov postopka in odškodnine izvrši organ, ki je izdal odločbo o prekršku na prvi stopnji.

2) Stroški postopka, ki jih mora kaznovani plačati, se prisilno izterjajo po uradni dolžnosti.

3) Odškodnina se prisilno izterja na oškodovančev predlog.

4) Zasebniki in družbene organizacije morajo za izvršilne stroške dati predujem,

5) Stroški postopka se ne smejo prisilno izterjati iz nepremičnin.

6) Prisilno izterjavo odškodnine iz nepremičnin izvrši pristojno okrajno sodišče.

Četrty del

XIII. poglavje

Prehodne in končne določbe

149. člen

Posebni predpisi o prekrških, ki veljajo na dan, ko začne veljati ta odlok, ostanejo v veljavi, vendar pa jih je treba v dveh mesecih izravnati z določbami tega odloka.

150. člen

1) Od dneva, ko Istrski okrožni ljudski odbor sprejme ta odlok, se ne smejo več uporabljati kazni opomina, ukora, izgona iz bivališča in poboljševalnega dela.

2) Dokler posebni predpisi o prekrških, ki veljajo na dan, ko začne veljati ta odlok, ne bodo izravnani z določbami tega odloka, se namesto kazni poboljševalnega dela, ki je za kakšen prekršek določena kot edina kazen, izreče kazen zavora. Ta pa ne sme biti daljša od ene tretjine največje predpisane mere kazni poboljševalnega dela in ne krajša od enega dneva zavora.

151. člen

Dokler posebni predpisi o prekrških, ki veljajo na dan, ko začne veljati ta odlok, ne bodo izravnani z določbami tega odloka, se ti predpisi od dneva, ko začne veljati ta odlok, uporabljajo z naslednjimi spremembami:

a) namesto kazni odvzema prostosti se izreče kazen zavora, ki ne sme presegati največje predpisane mere kazni odvzema prostosti, v nobenem primeru pa ne sme presegati trideset dni zavora;

b) namesto kazni odvzema predmeta, s katerim je bil storjen prekršek, se izreče varstveni ukrep odvzema predmeta (38. člen).

152. člen

1) Določbe prvega dela tega odloka veljajo tudi za prekrške, ki so bili storjeni do dneva, ko začne veljati ta odlok, pa postopek o njih še ni pravnomočno dokončan.

2) Določbe drugega dela tega odloka veljajo tudi za vse nerešene zadeve o prekrških. Če je bila odločba na prvi stopnji izdana, preden je začel ta odlok veljati, odloči o pritožbi zoper njo na drugi stopnji organ, ki je bil za to pristojen po dosedanjih predpisih.

153. člen

1) Upravne kazni, ki so bile pravnomočno izrečene do dneva, ko začne veljati ta odlok, se izvršijo po dosedanjih predpisih.

2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se kazen poboljševalnega dela, ki je bila pravnomočno izrečena do dneva, ko začne veljati ta odlok, pa še ni prestana, spremeni v kazen zavora, in sicer tako, da se en dan zavora šteje za tri dni poboljševalnega dela.

154. člen

Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora ima pravico, predpisati poslovnik za upravni kazenski postopek in natančnejše določbe za iz-

vajanje tega odloka, zlasti še določbe za delo komisij za prekrške pri krajevnih oziroma mestnih ljudskih odborih in določbe o stroških postopka.

155. člen

Ta odlok začne veljati 30 dni po objavi v Uradnem listu.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Petar Kraljević l. r.

Predsednik:

Ernest Valovec l. r.

105

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947 in v zvezi z odlokom Poverjeništvu PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947 izdaja Istrski okrožni ljudski odbor.

ODLOK

O FINANČNIH PREKRŠKIH

1. člen

Finančni prekrški so tiste kršitve predpisov finančne narave, ki so določene s tem odlokom ali s posebnimi predpisi kot prekrški in za katere so predpisane upravne kazni, kolikor ne pomenijo sodno kaznivega dejanja.

2. člen

Za finančne prekrške se poleg tistih, ki so izrečno določeni v posameznih posebnih predpisih, štejejo še:

1) nepravočasno obračunavanje in nepravočasno odvajanje zneskov, ki pomenijo obveznosti do proračuna in ki so predvideni v posameznih pravnih predpisih (monopolni dobiček, prispevek za socialno zavarovanje, dobiček za družbene potrebe in drugo);

2) nepravočasno vplačilo odtegljajev na podlagi administrativnih in sodnih prepovedi;

3) uporaba obratnih sredstev za investicijske namene ali uporaba investicijskih sredstev za obratna sredstva;

4) uporaba sredstev gospodarskih podjetij, ki so pod upravo delovnih kolektivov, za druge namene, kakor so določena z veljavnimi predpisi;

5) angažiranje in poraba sredstev v namene, ki niso določeni s plani finančne narave (s proračunom ter s kreditnim ali deviznim planom); prekoračenje s temi plani potrjenih kreditov in ustanavljanje skladov za izvenproračunsko financiranje, kolikor niso taki skladi dovoljeni po veljavnih predpisih;

6) nepravočasna predložitev zaključnega računa;

7) nerazporeditev ali nepravočasna razporeditev planov finančne narave, če podjetje, ki je v upravi delovnega kolektiva, ali javni zavod zaradi tega ni pravočasno preskrbljen z denarnimi sredstvi;

8) uporaba lastnih dohodkov zavoda za izdatke nad planirani znesek;

9) poraba depozitov proti predpisom;

10) nelikvidiranje obveznosti v teku proračunskega leta, če bi se obveznost sicer mogla likvidirati;

11) neopravičeno izdajanje izplačilnih nalogov in izplačila po nalogu neopravičenega organa;

12) dajanje predujmov v primerih, ko to ni določeno s posebnimi predpisi;

13) nepravočasno opravičenje vzetih akontacij in začasnih izplačil ter opustitev potrebnih ukrepov za pravočasno likvidiranje takih izdatkov;

14) izplačilo prejemkov brez poprejšnje zagotovitve kredita in brez odločbe o sprejemu v javno službo, izdane po pristojnem organu;

15) opustitev vodstva ali neredno vodstvo knjig o materialnem in denarnem poslovanju v uradih in zavodih; neredno knjiženje dohodkov ter malomarno, nevestno in neredno vodstvo poslovnih knjig gospodarskih podjetij;

16) nepravočasno dostavljanje dokumentov, ki ima za posledico neažurnost knjigovodstva;

17) knjigovodstvene operacije brez dokumentov ali na podlagi dokumentov, ki niso v redu.

3. člen

Za finančne prekrške so odgovorne osebe, ki so v posebnih predpisih označene kot odgovorne za tam določene prekrške.

Če v posebnih predpisih niso določene osebe, ki so odgovorne za finančni prekršek, je odgovoren:

1) za prekrške, navedene v 2. členu v točkah 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 12 in 14 — šef računovodstva;

2) za prekrške, navedene v 2. členu v 5. točki, oseba, ki vrši angažiranje odnosno šef računovodstva;

3) za prekrške, navedene v 2. členu v točki 11, šef računovodstva oziroma blagajnik;

4) za prekrške, navedene v 16. točki 2. člena, knjigovodja oziroma šef računovodstva, za prekrške iz 17. točke pa knjigovodja;

5) za prekrške, navedene v 16. točki 2. člena, osebe, ki so dolžne opravljati te dolžnosti;

6) za prekrške, navedene v 13. točki 2. člena, šef računovodstva oziroma oseba, dolžna obračunati akontacije ali začasno izplačilo.

Osebe iz prednjega odstavka niso odgovorne, če so imele za svojo storitev oziroma opustitev pismen nalog neposredno višjega organa, ki ga je ta izdal kljub temu, da je bil opozorjen na nepravilnost zadevne storitve oziroma opustitve. V tem primeru je za finančni prekršek odgovoren tisti, ki je izdal pismen nalog za storitev oziroma opustitev, s katero je bil storjen finančni prekršek.

4. člen

Po predpisih tega odloka se kaznujejo tudi storilci finančnih prekrškov v združenih invalidskih in družbenih organizacijah, njihovih zavodih in podjetjih.

5. člen

Tisti, ki je odgovoren za finančni prekršek, se kaznuje z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev.

6. člen

Pravnomočno izrečeno kazen mora obsojeni plačati v štirinajstih dneh po pravnomočnosti. Če je v tem roku ne plača, se izterja prisilno.

Organ, ki je izrekel denarno kazen, sme na prošnjo obsojenega, upoštevajoč njegove osebne razmere, dovoliti plačilo kazni v največ desetih mesečnih obrokih, pri čemer pa posamezni obroki ne smejo presegati tretjine plače in dodatkov.

7. člen

O finančnih prekrških, ki jih store uslužbenci uradov, zavodov in podjetij iz pristojnosti Istrskega okrožnega ljudskega odbora, vodi upravni kazenski postopek in odloča na prvi stopnji poverjenik za finance Istrskega okrožnega ljudskega odbora, o finančnih prekrških, ki jih stori kdo drugi, pa poverjenik za finance pristojnega okrajnega ljudskega odbora.

O pritožbah zoper odločbe poverjenika za finance okrajnega ljudskega odbora odloča poverjenik za finance Istrskega okrožnega ljudskega odbora, o pritožbah zoper odločbe poverjenika za finance Istrskega okrožnega ljudskega odbora pa Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

8. člen

Upravni kazenski postopek o finančnih prekrških se vodi po predpisih odloka o prekrških z dne 10. decembra 1951.

Postopek po tem odloku mora biti hiter. Vsak finančni prekršek se mora nemudoma obravnavati.

9. člen

Natančnejše predpise za izvajanje tega odloka izda po potrebi Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

10. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem listu.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Petar Kraljević l. r.

Predsednik:

Ernest Vatovec l. r.

106

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947 v zvezi z odlokom Poverjeništvu PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947 izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK O LOVU

I. Splošne določbe

1. člen

Lovstvo vodi ljudska oblast kot panogo narodnega gospodarstva, skrbi za planski napredek lovstva in urejuje lov.

2. člen

Predmet lova po tem odloku je samo divjad. Divjad je splošno ljudsko premoženje.

3. člen

Za divjad štejejo tele lovne živali:

1) za veliko divjad:

- a) dlakarji, srnjad, divji prašič in volk;
- b) perjad: droplja, žerjav, pravi orli, velika uharica;

2) za malo divjad:

- a) dlakarji, zajec, kunec, divja mačka, lisica, jazbec, kuna belica, kuna zlatica, dihur, kepen (hermelin), podlasica, vidra, hrček in veverica;
- b) perjad: fazani, jereb, belka, kořorna, jerebica, prepelica, divji golobi, grlica, kljunač, čokeča, kozica, grbež, kosec, tukalica, liska, priba, divje race, divje gosi, žagarice, stepna kokoška, kormorani, čigre, galebi, potapljavci, čaplje, krokar, vrane, srake in ujede.

4. člen

Za živali, ki se ne štejejo za divjad po 3. členu tega odloka, ne veljajo omejitve po tem odloku.

Vendar je vsakomur prepovedano loviti in pobijati ptice pevke in druge za kmetijstvo in gozdarstvo koristne ptice in živali, kakor tudi pobirati njihova jajca in odnašati ali razdirati njihova gnezda in legla.

Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora določi, za katere koristne ptice in živali velja prepoved prednjega odstavka.

5. člen

Divjad je zaščiten in nezaščiten.

Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora določi, katera divjad je zaščiten.

6. člen

Prj lovu na divjad se ne smejo uporabljati načini, ki so prepovedani, in sredstva, s katerimi se divjad pokončuje množično, razen kolikor je to izrecno dovoljeno.

II. Lovišča

7. člen

Ozemlje Istrskega okrožja se razdeli na lovišča. Lovišča obsegajo kopno in vodno površino.

8. člen

Meje lovišč določi in spreminja Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora po predlogu pristojnega sveta za kmetijstvo okrajnega ljudskega odbora.

Lovišča obsegajo po pravilu območje enega ali več krajevnih oziroma mestnih ljudskih odborov istega okraja. Vendar se morajo določiti meje tako, da so čimbolj naravne in vidne in da tvorijo vsako lovišče zaokroženo lovsko gospodarsko enoto.

Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora vodi kataster lovišč.

9. člen

Lovišča upravlja ljudska oblast praviloma po lovskih družinah. Sveta za kmetijstvo okrajnih ljud-

skih odborov upravljata lovišča, ki jih ne morejo oddati v upravo lovski družini, sama po svojih lovskih organih.

Za intenzivno gojitev divjadi in za vzgojo lovskih psov se sme oddati lovišče tudi v upravo Okrožni lovski zvezi.

III. Lovske organizacije

10. člen

Temeljne lovske organizacije so lovske družine.

Lovske družine so prostovoljne združitve lovcev. Ustanavljajo se po določbah odloka o družtvih, zborovanih in javnih shodih.

Lovske družine imajo zlasti naloge, da skrbijo za pravilno sestavo in izvajanje lovskega plana, za napredek lovstva, za organiziranje in strokovno vzgojo lovcev, za utrjevanje lovske discipline in za vzgojo pravilnega razmerja lovcev do lova, kakor tudi za propagiranje in pravilno izpolnjevanje nalog in pravnih predpisov o lovu.

Lovske družine se ustanovijo za okoliše posameznih lovišč. V okolišu enega lovišča se sme ustanoviti samo ena lovska družina.

11. člen

Lovske družine enega okraja sestavljajo lovsko društvo.

Lovska društva imajo zlasti te naloge: združujejo lovske družine svojega območja, dajejo smernice za izvrševanje lova, predpisov o lovu in lovskega plana in nadzirajo delo lovskih družin. Lovska društva so v vprašanih lovstva posvetovalni organi organov ljudske oblasti.

12. člen

Lovska društva sestavljajo Lovsko zvezo Istrskega okrožja.

Lovska zveza Istrskega okrožja združuje in predstavlja lovske organizacije in lovce na ozemlju Istrskega okrožja. Okrožna lovska zveza je v lovskih vprašanih posvetovalni organ organov ljudske oblasti.

13. člen

Lovske organizacije morajo imeti svoja pravila.

Poverjenišvo za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora v sporazumu s Svetom za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora lahko predpiše vzorna pravila za lovske organizacije.

Dovoljenje za ustanovitev in delovanje lovskih organizacij da na podlagi predloženih pravil Poverjenišvo za notranje zadeve v sporazumu s Svetom za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

Lovske organizacije, ki v taki meri zanemarijajo svoje dolžnosti, da spravljajo v nevarnost lovstvo v dodeljenem lovišču, kakor tudi lovske organizacije, ki sploh ne izpolnjujejo svojih nalog, razpusti Poverjenišvo za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora v sporazumu s Svetom za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

14. člen

Član lovske družine je lahko vsak polnoleten pripadnik Istrskega okrožja, ki je izprašan lovec in ima orožni list, razen če je pod skrbništvom, ali če je obsojen za hujše kaznivo dejanje, dokler kazni ni prestana ali ni ugasnila.

Vsaka lovska družina mora imeti najmanj 8 članov, med temi 3 odbornike. Lovska družina praviloma ne sme odkloniti sprejema v članstvo osebi, ki izpolnjuje pogoje. Nihče ne sme biti član več kot dveh lovskih družin.

Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora pa lahko dovoli lovski družini, da glede na velikost in kakovost dodeljenega lovišča omeji sprejemanje članov na število, ki ga on določi.

IV. Izvrševanje lova

15. člen

K izvrševanju lova spada pravica loviti po predpisih tega odloka, dajati v promet divjad in si prisvajati njene dele, kakor rogovje, kožo in podobno, ter dolžnosti divjad gojiti, skrbeti za njeno razmnoževanje in varstvo.

16. člen

Lovski upravičenci izvršujejo lov po lovskem planu in so dolžni voditi razvid in statistiko o lovu in stanju divjadi v loviščih, ki jih upravljajo.

17. člen

Lovske družine smejo izvrševati lov le na podlagi pismene pogodbe, ki jo sklenejo s pristojnim okrajnim ljudskim odborom.

S pogodbo se določijo obveznosti in pravice lovske družine, zlasti njene planske obveznosti glede gojitve in odstrela divjadi.

Lovišče se dodeli lovski družini po pravilu za 10 let. Pogodbo lahko odpove vsak pogodbenik iz tehtnih razlogov, ki se določijo s pogodbo. Če s pogodbo ni določen daljši odpovedni rok, se odpove pogodba polletno vnaprej. Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora po predlogu sveta za kmetijstvo okrajnega ljudskega odbora lahko razdere pogodbo in odvzame lovišče lovski družini brez odpovedi, če lovska družina ali njeni člani v znatni meri kršijo pogodbo.

18. člen

Za uživanje lovišča mora plačevati lovska družina odškodnino, ki je dohodek proračuna okrajnega ljudskega odbora.

Če se okrajni ljudski odbor in lovska družina glede višine odškodnine ne moreta sporazumeti, določi odškodnino Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

19. člen

Divjad, ki je uplenjena v lovišču lovske družine, postane last lovske družine. Pravila lovske družine predpišejo, ali se pravica prisvajanja prenese na lovca in ob kakšnih pogojih.

20. člen

V lovišču, ki je dodeljeno v upravljanje lovski družini, smejo loviti samo člani te družine.

Z dovoljenjem lovske družine sme ob pogojih, ki jih predpišejo pravila lovske družine, loviti kot gost tudi član druge lovske družine ali član druge lovske organizacije.

21. člen

Kdor lovi ali se mudi v lovišču z lovskimi pripravami, mora na zahtevo lovskega čuvaja, pa tudi na zahtevo organa, uslužbenca ali člana lovskega upravičenca pokazati člansko izkaznico lovske družine; če lovi kot gost lovske družine, pa še dovoljenje te lovske družine.

22. člen

V poslopih in ograjenih dvoriščih sme posestnik oziroma lastnik pokončavati nezaščite divjad na način, ki je po tem odloku dovoljen, in si sme plen prilastiti. Plen pa mora prijaviti lovskega upravičencu.

Katere vrste nezaščiteni divjadi sme pokončavati vsak na svojem odprtem zemljišču, in na kakšen način, določi Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

23. člen

Po njivah se ne sme loviti od 1. marca dalje, dokler se ne pospravi žito; v vinogradih in vrtovih, dokler so na njih pridelki; po travnikih pa od 15. aprila dalje, dokler ni pospravljeno seno.

V. Varstvo in pospeševanje lovstva

24. člen

Zaščiteni divjad se ne sme preganjati, loviti in streljati v lovopustu.

Lovopust določi Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

25. člen

Če se stalež kake vrste divjadi preveč zmanjša, ali če se pokaže potreba, da se obvaruje redka in zredčena vrsta divjadi izumrtja in tudi iz drugih utemeljenih razlogov, lahko Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora zaščiti določeno vrsto divjadi v posameznih predelih ali na vsem območju Istrskega okrožja s tem, da za določen čas prepove lov na tako vrsto divjadi. Odstrel take zaščitene divjadi lahko izjemoma dovoli Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora v znanstvene namene, ob nalezljivi bolezni ali iz drugih tehtnih razlogov.

Če se med divjadjo pojavi nalezljiva bolezen, mora lovski upravičenec o tem nemudoma obvestiti najbližji javni nadzorstveni organ. Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora odredi potrebno, da se bolezen zatne.

26. člen

Brakade so dovoljene od 1. oktobra do 31. decembra. Na brakadah se ne sme streljati parkljava divjad razen divjega prašiča.

27. člen

Divjad se praviloma lovi z lovsko puško.

Zaščitena divjad se sme loviti samo z lovsko puško. Parkljasta divjad, razen divjega prašiča, se sme streljati samo z risanico.

Lov z uharico in sokolom je dovoljen.

28. člen

Prepovedano je:

1) loviti divjad s pastmi, jamami, zankami, mrežami, omamnimi sredstvi in strupi;

2) loviti živo zaščiteno divjad razen za znanstvene namene, za razplod ali za živalske vrlove, to pa le s posebnim dovoljenjem Sveta za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora;

3) loviti divjad, razen volka in divjega prašiča, na vozilih ali s pomočjo žarometov;

4) uničevati in poškodovati legla in gnezda zaščitene divjadi;

5) pobirati in prodajati jajca zaščitene perjadi, razen za znanstvene in gojilne namene, to pa le s posebnim dovoljenjem Sveta za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

Kljub določbi 1. točke tega člena smejo lovci upravičenci:

a) loviti s pastmi, ki žival lahko usmrte, volka, lisico, divjo mačko, jazbeca, kuno zlatico, dihurja, kepena, podlasico, vidro, veverico, kuno, hrčka in ujede, ki niso zaščitene;

b) z dovoljenjem pristojnega okrajnega sveta za kmetijstvo nastavljati strup vranam, srakam, volkovom, lisicam in kunam. Strupišče pa mora biti oddaljeno najmanj 300 metrov od hiš in 200 metrov od javnih poti. Čas in okoliš nameravane strupitve se mora poprej javno razglasiti na krajevno običajen način. Strupitev smejo izvajati le lovci, ki so tega večji.

29. člen

Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora je pooblaščen, da predpiše v sporazumu s Svetom za blagovni promet Istrskega okrožnega ljudskega odbora določbe o kontroli prometa z divjačino in z deli divjadi.

30. člen

Za razmnoževanje in gojitev divjadi morajo skrbeti v prvi vrsti lovske družine, ki upravljajo lovišča.

Javni nadzorstveni organi jih pri tem podpirajo s strokovnimi nasveti, po potrebi tudi gmotno.

Lovskim družinam, ki imajo vzorno urejeno lovišče in ki vzorno lovijo divjad, daje Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora denarne nagrade, za kar si mora navedeni Svet zagotoviti potrebne kredite v letnem predračunu.

31. člen

Za nadzorstvo in varstvo lovsstva v loviščih se postavijo lovski čuvaji. Služba lovskega čuvaja se šteje za javno službo.

Dolžnosti in pravice lovskih čuvajev predpiše s pravilnikom Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora sporazumno s Poverjeništvom za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

32. člen

Lovski čuvaj, kakor tudi upravičeni lovec sme v svojem lovišču ubiti psa ali mačko, ki se klafi po lovišču več kot 250 metrov daleč od hiše oziroma naselja.

VI. Nadzorstvo

33. člen

Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora ima vrhovno nadzorstvo nad vsemi lovsкими organizacijami ter vrhovno nadzorstvo nad izpolnjevanjem pravnih predpisov o lovu, nad izpolnjevanjem lovskega plana in upravljanjem lovišč.

Okrajna sveta za kmetijstvo nadzirata v svojem območju izvajanje pravnih predpisov o lovu, posebej pa še delovanje lovskih družin in lovskega društva svojega območja.

Delovanje lovskih organizacij, kolikor ne gre za strokovne zadeve, je pod vrhovnim nadzorstvom Poverjeništvu za notranje zadeve Istrskega okrožnega ljudskega odbora in pod nadzorstvom pristojnih organov za notranje zadeve.

VII. Povrnitev škode

34. člen

Lovske družine, ki upravljajo lovišče, morajo povrniti škodo, ki jo napravi zaščitena divjad v mejah njihovega lovišča, na odprtih zemljiščih, če je sicer lastnik ali posestnik takega zemljišča poskrbel za primerno zavarovanje zoper tako škodo.

Kdor lovi, mora povrniti škodo, ki jo pri lovu napravijo on ali njegovi pomagači.

Škoda se prijavi krajevnemu ljudskemu odboru, v katerega okolišju je nastala, in sicer v osmih dneh, odkar je bila odkrita, najpozneje pa v treh mesecih, odkar je bila napravljena. Krajevni ljudski odbor nemudoma ugotovi in oceni škodo, po možnosti vpricho oškodovanca in lovskega upravičenca, ki ju mora povabiti k temu postopku.

Odločbo o povračilu škode izda na oškodovančevo zahtevo pristojni okrajni svet za kmetijstvo, če škoda ne presega 2.500 dinarjev, če škoda presega 2.500 dinarjev pa okrajno sodišče; pri tem okrajni svet za kmetijstvo oziroma sodišče nista vezana na ocenitev škode po krajevnem ljudskem odboru.

35. člen

Škodo, ki jo napravijo na zasebnih in združnih poljih divji prašiči, povrne okrajni ljudski odbor.

O povrnitvi škode odloči okrajno sodišče ne glede na višino škode. Določbe 3. odstavka 34. člena in določbe 4. odstavka 34. člena, da sodišče na ocenitev škode po krajevnem ljudskem odboru ni vezano, veljajo tudi v teh primerih.

VIII. Kazenske določbe

36. člen

Kaznivo dejanje stori in se kaznuje z denarno kaznijo do 50.000 dinarjev ali z zaporom do 6 mesecev:

1) kdor lovi brez pravic, ki jih določa ta odlok (divji lovec);

2) kdor lovno dovoljenje ali člansko izkaznico lovske družine za odškodnino prepusti drugemu;

3) kdor lovi redke ali zredčene vrste divjadi, katere je prepovedano loviti, in kdor lovi piice pevke in druge za kmetijstvo ali gozdarstvo koristne živali, ki niso divjad, katere je pa prepovedano loviti;

4) kdor lovi na način ali s sredstvi, s katerimi se divjad množično pokončuje, ali kdor lovi z zanko;

5) kdor lovi zaščiteno divjad med lovopustom;

6) kdor uničuje ali poškoduje legla ali gnezda zaščitene divjadi ali po 4. členu zaščitene koristnih živali ali ptic.

Ako ima kaznivo dejanje iz prednjega odstavka hujše posledice, ali je storjeno v povratku, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

Razen kazni iz prednjih odstavkov sme sodišče glede na okoliščine dejanja in lastnosti storilca prepovedati izvrševanje lova za določen čas ali za zmeraj in izreči tudi odvzem lovskega plena, lovskega orožja in pripomočkov, s katerimi je bilo dejanje storjeno.

O kaznivih dejanjih po tem členu sodijo okrajna sodišča.

Če je za katero od dejanj, navedenih v 1. odstavku tega člena, določena v kakem drugem odloku strožja kazen, se storilec kaznuje po strožjem odloku.

37. člen

Prekršek stori in se kaznuje z denarno kaznijo do 5.000 dinarjev ali z zaporom do trideset dni:

1) kdor lovi z zanko;

2) kdor lovi ptice pevke ali druge, za kmetijstvo ali gozdarstvo koristne živali, ki niso divjad, katere pa je prepovedano loviti;

3) kdor uničuje ali poškoduje legla ali gnezda zaščitene divjadi ali po 4. členu tega odloka zaščitene koristnih živali ali ptic.

Če ima prekršek iz prednjega odstavka hujše posledice, se sme storilcu odvzeti tudi lovno dovoljenje za določen čas ali za vselej.

38. člen

Prekršek stori in se kaznuje z denarno kaznijo do 3.000 dinarjev ali z zaporom do 15 dni:

1) kdor lovi brez lovnege dovoljenja;

2) kdor prepusti lovno dovoljenje drugemu;

3) kdor lovi v tujem lovišču, če nima za to dovoljenja;

4) kdor namenoma ovira izpolnitev lovskega plana;

5) kdor namenoma da netočne podatke o lovu in stanju divjadi v lovišču;

6) kdor lovi na nedovoljen način ali z nedovoljenimi sredstvi, kolikor s tem ne stori kaznivega dejanja;

7) kdor proti določbi 21. člena tega odloka ne pokaže članske izkaznice ali lovnege dovoljenja;

8) kdor hodi s puško po lovišču, v katerem nima pravice loviti, izven javnih poti in stez ali z nabito puško po takih poteh in stezah;

9) kdor ob nastavljanju strupov, za kar ima dovoljenje, ne ravna po predpisih točke b) drugega

odstavka 28. člena tega odloka ali po drugih posebnih predpisih;

10) kdor brez dovoljenja lovi ali si prilasti živo divjad;

11) kdor ne priglasi lovskega upravičencu uplenjene divjadi, ki si jo je prilastil po prvem odstavku 22. člena tega odloka;

12) kdor brez dovoljenja pobira ali prodaja jajca zaščitene perjadi in ptic, zaščitene po 4. členu tega odloka.

Če ima prekršek iz prejšnjega odstavka hujše posledice, se sme storilcu odvzeti tudi lovno dovoljenje za določen čas ali za vselej.

Upravno kazenski postopek o prekrških po 37. in 38. členu tega odloka se vodi po predpisih odloka o prekrških z dne 10. decembra 1951.

39. člen

Storilec kaznivega dejanja ali prekrška po 36., 37. in 38. členu tega odloka mora povrniti povzročeno škodo; škoda na divjadi se računa po vrednosti žive divjadi po ceniku, ki ga predpiše Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

IX. Prehodne in končne določbe

40. člen

Sedanje zakupne pogodbe lovske družin ostanejo v veljavi. V teh pogodbah določene zakupnine veljajo za naprej kot odškodnina za uživanje lovišč.

Lovske družine, ki do sedaj nimajo sklenjenih zakupnih pogodb, morajo skleniti s pristojnimi okrajnimi ljudskimi odbori pismene pogodbe za izvrševanje lova najdalje v roku treh mesecev po uveljavitvi tega odloka.

V teh pogodbah se določi tudi odškodnina za uživanje lovišča za čas, ko so posamezne lovske družine vršile lov brez zakupne pogodbe.

Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora ustanovi najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka lovišča po 8. členu tega odloka.

41. člen

Sedanje lovske družine delujejo dalje, predložiti pa morajo v 6 mesecih po uveljavitvi tega odloka okrajnemu oziroma okrožnemu poverjeništvu za notranje zadeve svoja pravila v potrditev. Če pravil ne predlože ali če jim pristojno poverjeništvu za notranje zadeve pravil ne pofrdi, jih pristojno okrajno oziroma okrožno poverjeništvu za notranje zadeve sporazumno z okrajnim oziroma okrožnim svetom za kmetijstvo razpusti.

V 6 mesecih po uveljavitvi tega odloka se morajo sedanje lovske organizacije prilagoditi predpisom tega odloka.

42. člen

Kolikor ta odlok nima posebnih določb, veljajo glede ustanovitve in razpusta lovske organizacij predpisi odloka o društvih, zborovanjih in javnih shodih.

43. člen

Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora predpiše s pravilnikom natančnejše

določbe o upravljanju lovišč, o lovskem izpitu in o tem, kdo je lahko oproščen lovskega izpita, o oddaji lovišč lovskim družinam in o sklepanju pogodb za lovišča, o lovskem planu, o vodstvu razvida, statistike in katastra.

Svet za kmetijstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora je pooblaščen, da izdaja po potrebi tudi natančnejše predpise za izvajanje drugih določb tega odloka.

44. člen

Z uveljavitvijo tega odloka prenehajo veljati vsi predpisi, ki so v nasprotju z njim.

45. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem listu.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Predsednik:

Petar Kraljević l. r.

Ernest Valovec l. r.

107

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947 in v zvezi z odlokom Poverjeništvu PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947, izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK

O OBVEZNI PRIJAVI NALEZLJIVIH BOLEZNI IN O UKREPIH ZA PREPREČEVANJE IN ZATIRANJE NALEZLJIVIH BOLEZNI

1. člen

Zaradi varstva ljudskega zdravja in uspešnega zatiranja nalezljivih bolezni se uvaja obvezna prijava vseh ugotovljenih primerov obolenj za naslednjimi nalezljivimi boleznimi:

- 1) kuga (Pestis),
- 2) kolera (Cholera),
- 3) rumena mrzlica ali vročica (Febris Flava),
- 4) koze ali osepnice (Variola vera),
- 5) pegavica (Typhus exanthematicus),
- 6) povratna mrzlica (Febris recurrens),
- 7) trebušni tifus (Typhus abdominalis),
- 8) paratifus (Paratyphus),
- 9) griža (Dysenteria),
- 10) škrlatinka (Scarlatina),
- 11) davica (Diphtheria),
- 12) nalezljivo vnetje možganske mreže (Meningitis epidemica),
- 13) ošpice ali dobrci (Morbilli),
- 14) oslovski kašelj (Pertussis),
- 15) spalna bolezen (Encephalitis letargica),
- 16) šen (Erysipilas),
- 17) mrtvični krč (Tetanus),
- 18) smrkavost (Malleus),
- 19) vranični prisad (Anthraks),
- 20) gobavost (Lepra),
- 21) malteška vročica in Bangova bolezen (Brucellosis),
- 22) steklina (Lyssa),

23) Wailova bolezen in druge leptospiroze (Leptospirosis),

24) tularemija (Tularemia),

25) akutna otroška ohromelost (Poliomyelitis acuta),

26) porodična mrzlica (Febris puerperalis),

27) Kala azar (Kala azar).

Prijaviti je treba tudi vsak primer obolenja za nalezljivimi boleznimi, naštetimi v prednjem odstavku, ki se ugotovi pozneje pri epidemiološkem pregledu.

2. člen

Priglasiti je treba tudi sumljive primere obolenja za kugo, kolero, rumeno mrzlico, kozami, pegavico, povratno mrzlico, trebušnim tifusom, paratifusom in grižo.

3. člen

Svet za zdravstvo in socialno skrbstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora sme predpisati, da se morajo obvezno prijaviti tudi obolenja za drugimi nalezljivimi boleznimi, razen tistih, ki so našteje v 1. členu tega odloka.

4. člen

Zdravnik mora vsak primer nalezljive bolezni, ki ga ugotovi (1. člen), in vsak sumljivi primer nalezljive bolezni (2. člen) nemudoma prijaviti na posebnem obrazcu sanitarni inspekciji pristojnega okrajnega ljudskega odbora že na podlagi kliniške diagnoze in ne da bi čakal na izvid laboratorijske preiskave.

Vsak ugotovljen ali sumljiv primer obolenja za pegavico in trebušnim tifusom je treba telefonsko ali brzojavno prijaviti tudi Svetu za zdravstvo in socialno skrbstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

5. člen

Oseba, za katero je ugotovljeno, da je obolela za kugo, kolero, rumeno mrzlico, kozami, pegavico, povratno mrzlico, trebušnim tifusom, paratifusom, grižo, škrlatinko, davico, meningitisom, tetanusom, smrkavostjo, vraničnim prisadom, gobavostjo, brucelozo, steklino, leptospirozo, tularemijo ali akutno otroško ohromelostjo, se mora obvezno poslati na zdravljenje v bolnico.

Svet za zdravstvo in socialno skrbstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora pa sme po potrebi odrediti tudi obvezno izločitev oseb, ki so zbolele za kako drugo nalezljivo boleznijo, ali njihovo obvezno zdravljenje v bolnišnici.

6. člen

Dokler bolnik ni poslan v bolnišnico, se mora izločiti v poseben prostor, ločen od drugih oseb, s katerimi živi v hišni skupnosti. Tako je treba ravnati tudi, če se bolnik ne pošlje v bolnišnico.

Zdravnik, ki ugotovi nalezljivo obolenje oziroma sumi, da gre za nalezljivo bolezen, mora dati tistim, ki živijo z bolnikom v hišni skupnosti, navodila, kako naj se varujejo nalezljive bolezni.

7. člen

Brž ko se bolnik odstrani iz hiše ali kakega drugega prostora, v katerem je ležal, je treba stvari in prostore desinficirati. Če bolnika ni mo-

goče odstraniti iz hiše, se stvari in prostori desinficirajo med boleznijo in po končani bolezni.

Prav tako se po potrebi ukrene vse potrebno za uničenje mrčesa in podgan.

8. člen

Osebe, ki so prebolele akutno nalezljivo bolezen, kakor tudi zdrave osebe, za katere se sumi, da prenašajo nalezljive klice, se morajo pregledovati v laboratorijih vse dotlej, dokler se ne ugotovi, da so brez nalezljivih klic. Ta čas so pod zdravniškim nadzorstvom.

Zaradi ugotovitve, od kod se je pojavila nalezljiva bolezen, se lahko odredi tudi pregled posameznikov in skupin oseb, ali prenašajo nalezljive klice.

9. člen

Zaradi preprečevanja širjenja nalezljivih bolezni se sme odrediti, da se za določen čas izločijo osebe, ki so bile v dotiku z bolniki, obolelimi za nalezljivimi boleznimi (karantena) in da se dajo pod zdravniško nadzorstvo.

Če so osebe, izločene po prednjem odstavku, socialno zavarovane, jim gredo vse pravice iz socialnega zavarovanja, kakor bolnim.

10. člen

Zaradi preprečevanja akutnih nalezljivih bolezni je obvezno cepljenje zoper kože, davico in pegavico. Sveč za zdravstvo in socialno skrbstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora lahko predpiše cepljenje tudi zoper druge nalezljive bolezni.

11. člen

Zaradi preprečevanja in zatiranja akutnih nalezljivih bolezni se dajo pod zdravstveno nadzorstvo:

1) živila, naprave za preskrbo z vodo, prostori in predmeti, ki se rabijo pri ravnanju z živili, ter osebe, ki so pri tem delu zaposlene;

2) zgradbe in prostori, v katerih biva ali se začasno zbira večje število otrok ali mladine;

3) hoteli, lokali, penzioni, skupna stanovanja in druge zgradbe in prostori, v katerih skupaj biva več oseb, ki ne spadajo k isti družini;

4) prometna sredstva, zgradbe in objekti;

5) gradnja in uporaba gradbenih objektov ter izročitev v obrat tovarn, delavnic in drugih delovnih prostorov.

12. člen

Živalske kužne bolezni, ki se prenašajo tudi na človeka, se preprečujejo in zatirajo s sodelovanjem veterinarskih organov. Veterinarski in zdravstveni organi se morajo redno med seboj obveščati, če se v njihovem območju pojavijo take bolezni.

13. člen

Vsi javni organi so dolžni sodelovati in pomagati pri izvajanju potrebnih ukrepov za boj proti nalezljivim boleznim.

Vsak prebivalec z območja Istrskega okrožja se mora odzvati pozivu in odredbam, ki jih izdajo pristojni zdravstveni organi za preprečevanje in zatiranje nalezljivih bolezni.

14. člen

Zdravnik, ki ne prijavi obolenja za nalezljivo boleznijo po 1. in 2. členu ali opusti kak drug sanitarno epidemiološki ukrep, predpisan s tem odlokom, se kaznuje z denarno kaznijo do 5.000 din.

Kdor ovira ali prepreči dezinfekcijo, napotitev v bolnico, izločitev, cepljenje ali se ne odzove pozivu in odredbi po drugem odstavku 13. člena ali opusti kak drug sanitarno epidemiološki ukrep, se kaznuje z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev.

Kazni se izrekajo po predpisih odloka o prekrških z dne 10. decembra 1951.

15. člen

Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora je pooblaščen, da izda z odredbo:

a) natančnejše predpise o ukrepih za preprečevanje in zatiranje živalskih kužnih bolezni, ki se prenašajo tudi na človeka;

b) natančnejše predpise o preprečevanju in zatiranju kroničnih bolezni (spolnih bolezni, tuberkuloze, trahoma, mikoz in drugih);

c) po potrebi tudi druge natančnejše predpise za izvajanje tega odloka.

16. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem listu.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Petar Kraljević l. r.

Predsednik:

Ernest Vatovec l. r.

108

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947 in v zvezi z odlokom Poverjeništvu PNOO za Slovensko Primorje in Oblasnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947 izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK

O DRUGI DOPOLNITVI ODLOKA O USTANOVITVI IN PRISTOJNOSTI JAVNEGA TOŽILSTVA ZA ISTRSKO OKROŽJE

1. člen

Zadnji odstavek 6. člena odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi in pristojnosti javnega tožilstva za Istrsko okrožje z dne 7. decembra 1947 (Uradni list št. 1-34/48) se dopolni tako, da se glasi:

»Zahtevek za zaščito zakonitosti je vložiti v enem letu od dne pravnomočnosti odločbe, če gre za hude kršitve veljavnih pravnih predpisov, pa tudi po preteku tega roka.«

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem listu.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Petar Kraljević l. r.

Predsednik:

Ernest Vatovec l. r.

109

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947, v zvezi z odlokom Poverjeništa PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947, izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK

O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ODLOKA O ODPRAVI AGRARNIH KOMISIJ TER O PREPOVEDI UPOSTAVLJANJA ODPRAVLJENIH AGRARNIH ODNOSOV KOLONATA IN POLOVIČARSTVA

1. člen

Za 2. členom odloka o odpravi agrarnih komisij ter o prepovedi upostavljanja odpravljenih agrarnih odnosov kolonata in polovičarstva z dne 18. julija 1949 (Uradni list št. 3-18/49) se doda novi 2. a člen, ki se glasi:

»Kdor zapusti premoženje, ki mu je bilo dodeljeno na podlagi predpisov o ureditvi agrarnih razmerij, izgubi pravico do tega premoženja.

Tako premoženje postane splošno ljudsko premoženje v upravi tistega krajevnega oziroma mestnega ljudskega odbora, v območju katerega se nahaja.

Odločbo o tem izda pristojni okrajni svet za kmetijstvo.

Zoper odločbo v smislu prednjega odstavka je dopuštna pritožba v tridesetih dneh na okrajni ljudski odbor.«

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem listu.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Predsednik:

Petar Kraljević l. r.

Ernest Valovec l. r.

110

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947, v zvezi z odlokom Poverjeništa PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947, izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK

O DRUGI DOPOLNITVI ODLOKA O PREJEMKIH OSEB V DELOVNEM IN USLUŽBENSKEM RAZMERJU IN UČENCEV V GOSPODARSTVU

1. člen

29. člen odloka o prejemkih oseb v delovnem in uslužbenkem razmerju in učencev v gospodarstvu (Uradni list št. 7-38/51) se dopolni tako, da se glasi:

»Če se delo prekine brez delavčeve oziroma uslužbenčeve krivde ali če se zmanjša število delovnih mest, se dodeli delavcu oziroma uslužbencu drugo ustrezno delo oziroma drugo delovno mesto v istem ali drugem podjetju.

Če delavcu oziroma uslužbencu drugega dela oziroma drugega delovnega mesta ni mogoče do-

deliti, mu pripada 70 % njegove zadnje redne plače, določene po času.

Plačo po drugem odstavku tega člena plača za prvi mesec podjetje iz fonda za stalne plače, prihodnje mesece pa uprava za delovno silo. Podjetje mora vsako prekinitve dela, ki ima za posledico pravico do 70 % plače po drugem odstavku tega člena, takoj prigrasiti upravi za delovno silo. Če tega ne prigrasi do konca meseca, v katerem je bilo delo prekinjeno, mora podjetje plačati plačo še naprej, vendar samo en mesec po preteku meseca, v katerem je podjetje naznanilo prekinitve dela upravi za delovno silo.

Pravica do 70 % plače po drugem odstavku pripada samo delavcu oziroma uslužbencu, ki je bil do prekinitve dela zaposlen nepretrgoma vsaj eno leto ali s presledki v zadnjih dveh letih vsaj dvajset mesecev. Ta pravica ne pripada sezonskim delavcem.

Delavec oziroma uslužbenec izgubi pravico do plače po drugem odstavku tega člena, če brez utemeljenega razloga ne sprejme ustreznega drugega dela oziroma delovnega mesta, ki mu ga dodeli podjetje oziroma pristojni organ za posredovanje dela.

Delovno razmerje preneha takoj, če delavec oziroma uslužbenec brez utemeljenega razloga ne sprejme drugega delovnega mesta, najpozneje pa z dnem, ko preide izplačevanje 70 % plače po drugem in tretjem odstavku tega člena na upravo za delovno silo.

Podjetje mora takoj naznaniti organu za posredovanje dela imena in strokovno sposobnost fiktivnih delavcev in uslužbencev, ki postanejo v podjetju odveč zaradi zmanjšanja števila delovnih mest.

O pravnih posledicah, ki nastanejo zaradi prekinitve sezonskega dela s koncem sezone, bodo izdani posebni predpisi.«

2. člen

Ta odlok velja z dnem objave v Uradnem listu, uporablja pa se od 1. novembra 1951.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Predsednik:

Petar Kraljević l. r.

Ernest Valovec l. r.

111

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947, v zvezi z odlokom Poverjeništa PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947, izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK

O DRUGI DOPOLNITVI ODLOKA O DAVKIH

1. člen

Odlok o davkih (Uradni list št. 7-41/51) se dopolni tako:

1) v 13. členu se doda nov, drugi odstavek, ki se glasi:

»Člani kmečkih delovnih zadrug se za dohodek od ohišja obdavčijo po določbah 4. in 6. čle-

na tega odloka, vendar se jim odmeri davek od njihovega dohodka od ohišja za 30 % nižje od ustreznih davčnih stopenj, ki se predpišejo po 6. členu za druge kmete za dohodek od kmetijskega dela.«

2. člen

Ta odlok velja z dnem objave v Uradnem listu.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Predsednik:

Petar Kraljević I. r.

Ernest Vatovec I. r.

112

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947 in v zvezi z odlokom Poverjeništvu PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947, izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK

O DRUGI DOPOLNITVI ODLOKA O VZDRŽEVANJU STANOVANJSKIH POSLOPIJ

1. člen

Odlok o vzdrževanju stanovanjskih poslopij z dne 3. februarja 1951 (Uradni list št. 2-6/51) z dopolnitvijo z dne 17. septembra 1951 (Uradni list št. 11-73/51) se spremeni tako:

1) Prvi odstavek 32 b) člena se spremeni in se glasi:

»Sredstva amortizacijskega sklada stanovanjskih zgradb se zbirajo iz vplačil 70 % najemnin, katere vlagajo lastniki oziroma upravitelji stanovanjskih poslopij najkasneje do 15. vsakega meseca na bančni račun, ki jim ga sporoči pristojni krajevni oziroma mestni ljudski odbor.«

2) Drugi odstavek 32. b) člena se spremeni in se glasi:

»Vplačevanja dela najemnin v amortizacijski sklad so oproščeni lastniki oziroma upravitelji enodružinskih stanovanjskih poslopij. Ljudski odbor lahko oprosti plačevanja najemnine v amortizacijski sklad tudi lastnike oziroma upravitelje dvodružinskih stanovanjskih poslopij, če v redu vzdržujejo stanovanjska poslopja, a so najemniki pretežno ožji sorodniki. Ljudski odbor pa lahko lastnikom enodružinskih stanovanjskih hiš naloži, da morajo plačevati predpisani del najemnine v amortizacijski sklad, in lahko prekliče oprostitev, ki jo je dal lastnikom dvodružinskih stanovanjskih hiš, če vzdrževanje hiš bistveno zanemarjajo. Zoper to odločbo je dovoljena v osmih dneh po prejemu odločbe pritožba na Svet za gradnje, komunalne zadeve in promet.«

3) Drugi odstavek 32 d) člena se spremeni in se glasi:

»Ljudski odbor lahko daje iz amortizacijskega sklada posojila lastnikom stanovanjskih poslopij, katerih vplačila v amortizacijski sklad ne zadostu-

jejo za kritje stroškov potrebnih velikih popravil in lahko vzame kot posojilo sredstva iz amortizacijskega sklada za kritje stroškov stanovanjsko komunalnih del. V nobenem primeru posojila iz amortizacijskega sklada ne smejo presegati 30 % aktivnega salda amortizacijskega sklada. Posojila je treba vrniti v roku, ki se določi s posojilno pogodbo, ta rok pa ne sme presegati 5 let.«

2. člen

Ta odlok velja od 1. avgusta dalje.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Predsednik:

Petar Kraljević I. r.

Ernest Vatovec I. r.

113

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947 v zvezi z odlokom Poverjeništvu PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947 izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK

O SPREMEMBI ODLOKA O SESTAVI IN IZVAJANJU PRORAČUNA

1. člen

11. člen odloka o sestavi in izvajanju proračuna z dne 3. februarja 1951 (Uradni list št. 2-5/51) se spremeni tako, da se glasi:

»Proračunsko in računsko leto se začne 1. januarja in se konča 31. decembra. Vse obveznosti, nastale do 31. decembra, morajo biti poravnane do istega roka. Izjemo predstavljajo investicijske obveznosti, za poravnavo katerih izda Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora potrebna navodila.«

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem listu.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Predsednik:

Petar Kraljević I. r.

Ernest Vatovec I. r.

114

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947 v zvezi z odlokom Poverjeništvu PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947 izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK

O DELA PROSTIH DNEH

1. člen

Na področju Istrskega okrožja so dela prosti dnevi:

a) vse nedelje;

b) 1. januar; 1. in 2. maj; 29. in 30. november; poleg navedenih lahko vsak okraj za svoje področje

je določi še po en dela prosti dan za praznovanje tradicionalnih narodnih praznikov;

c) 1. november; 25. december.

2. člen

Ob dela prostih dnevih praviloma počiva delo v javnih, združnih in privatnih uradih, podjetjih, zavodih in gospodarstvih; opravlja se samo delo, ki je potrebno zato, da ne zastane redno delo ter delo v nujnih neodložljivih primerih.

3. člen

Ako ne pade eden izmed dela prostih dnevov, navedenih v točki b) 1. člena na dan tedenskega počitka, imajo delavci pravico na pripadojočo jim mezdo za redni delovni čas delovnega dne, četudi ta dan ne delajo. Če pa na ta dan delajo, imajo poleg tega še pravico do mezde s 50 - odstotnim poviškom za toliko ur, kolikor so ta dan delali.

Če pa tak dela prosti dan pade na dan tedenskega počitka, ne pripada delavcem, ki tega dne ne delajo, pravico do mezde. Če ta dan delajo, imajo pravico do mezde delovnega dne s poviškom.

4. člen

Posebni predpisi določajo, v katere vrste podjetij in gospodarstvih se dela normalno tudi ob dela prostih dnevih ter kako se nadomeščajo dela prosti dnevi javnim uslužbencem, nameščencem in delavcem, ki ob teh dnevih delajo, kolikor za delo na dela prosti dan niso dobili plačila po 3. členu.

5. člen

Kdor prekrši določbe tega odloka, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev. Upravni kazenski postopek se vodi po predpisih odloka o prekrških z dne 10. decembra 1951.

6. člen

Gospodarski svet Istrskega okrožnega ljudskega odbora je pooblaščen izdajati podrobnejše predpise za izvajanje tega odloka.

7. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem listu. Obenem se razveljavljajo vsi predpisi, ki so v nasprotju s tem odlokom.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Petar Kraljević l. r.

Predsednik:

Ernest Valovec l. r.

115

Na podlagi ukaza komandanta Odreda JA na STO z dne 16. septembra 1947 v zvezi z odlokom Poverjeništvu PNOO za Slovensko Primorje in Oblastnega NO za Istro z dne 20. februarja 1947 izdaja Istrski okrožni ljudski odbor

ODLOK

O DOPOLNITVI ODLOKA O PROGLASITVI GRADNJE HRVATSKE GIMNAZIJE V BUJAH ZA OBČEKORISTNO DELO

1. člen

2. členu odloka o proglasitvi gradnje hrvatske gimnazije v Bujah za občekoristno delo (Uradni list št. 6-51/49) se doda nov odstavek, ki se glasi:

»V obseg zemljišč, ki so potrebna za gradnjo, spadajo tudi naslednja zemljišča, ki niso zapopadena v zgoraj omenjenih dokumentih: parcele 1150/1 in 1150/2 lastnik Cristofori Marija ter parcela 1147/2 lastnik Crevato Marija in Nives.«

2. člen

Ta odlok stopi takoj v veljavo.

Koper, dne 10. decembra 1951.

Tajnik:

Petar Kraljević l. r.

Predsednik:

Ernest Valovec l. r.

Vabilo na naročbo

Uradnega lista za leto 1952

Cenjene naročnike vabimo, da do 10. januarja leta 1952 poravnajo naročnino za Uradni list za leto 1952. Naročnina za en izvod Uradnega lista za 1952 znaša 600 dinarjev.

Naročnino je vplačati poštom Istarske banke v korist tekočega računa števil. 1-900-96.

Kdor do navedenega termina ne bo vplačal naročnine, mu bo pošiljanje Uradnega lista s prihodnjim letom ustavljeno. **Uprava.**

